PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 75
Vineri 14 ianuarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Un puternic stimulent în lupta pentru dezvoltarea creșterii animalelor

Oamenii muncii din satele patriei noastre au primit cu un deosebit interes recenta Hotărîre a guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale. Ei văd în această Hotărîre un puternic stimulent în lupta pentru sporirea numărului de animale și ridicarea productivității acestora, în scopul asigurării unei tot mai bune aprovizionări a oamenilor muncii cu carne și produse animale.

Avînd la bază principiul cointeresării materiale a producătorilor agricoli în sporirea neîncetată a producției, recenta Hotărîre a guvernului și partidului constituie încă o dovadă a grijii deosebite pe care statul nostru democrat-popular o acordă creșterii necontenite a nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Succesele dobîndite de poporul nostru pe linia traducerii în viață a programului de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 au creat condițiile desființării sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerii la comerțul desfășurat. Alături de muncitorii de la orașe, oamenii muncii de pe ogoare au adus o contribuție de seamă la înfăptuirea acestei importante măsuri economice.

Bucurîndu-se de noile înlesniri acordate de stat, numeroși producători agricoli au încheiat și livrat unităților de stat și cooperatiste în cursul anului trecut un mare număr de animale îngrășate și mari cantități de produse animale, ceea ce a contribuit la o mai bună aprovizionare a piețelor cu aceste produse și a industriei ușoare și alimentare cu materie primă necesară.

Noua Hotărîre a guvernului și partidului vine să îmbunătățească și să simplifice și mai mult sistemul de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale.

Este deci în interesul producătorilor agricoli cu gospodării individuale, a gospodăriilor colective, a întovărășirilor de crescători de animale, a întovărășirilor agricole, a asociațiilor simple de producție, a gospodăriilor anexe ale instituțiilor și organizațiilor economice de stat și cooperatiste să încheie cu organele Ministerului Industriei Alimentare contracte pentru creșterea și îngrășarea a cît mai multe animale și păsări, putînd astfel să-și sporească simțitor veniturile și să contribuie la ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Organele Ministerului Industriei Alimentare pot încheia asemenea contracte și cu gospodăriile agricole de stat, precum și cu îngrășătoriile de stat și cooperatiste. Producătorii agricoli care încheie asemenea contracte cu unitățile de stat primesc pentru animalele livrate prețuri avantajoase în raport cu greutatea și cu calitatea acestor animale, se bucură de reduceri din cotele de cereale, carne și lapte și pot cumpăra mărfuri prin comerțul de întîmpinare.

In vederea încurajării într-o măsură și mai mare a producătorilor agricoli pentru a crește și a îngrășa animale și păsări, Hotărîrea le dă putința de a încheia contracte pe termen lung de 1—3 ani. Cei care încheie contracte pe o asemenea perioadă de timp se bucură și de alte avantaje, cum sînt: credite cu dobîndă ieftină prin Banca agricolă pentru procurarea de animale și furaje; materiale de construcție la preț de stat pentru amenajarea grajdurilor necesare adăpostirii animalelor; prețul de contractare mărit cu 5 la sută pentru animalele predate în al doilea an de livrare și cu 10 la sută pentru animalele predate în al treilea an. Făcînd o mică socoteală, vom vedea cît primește, de pildă, un producător cu gospodărie individuală dintr-o regiune din grupa I în cazul cînd încheie cu Oficiul raional de achiziții și contractări de animale un contract pentru livrarea unei vite mari încadrată la categoria extra-grasă, care la predare cîntărește 650 kg. Așa cum prevede Hotărîrea, acest producător va primi cîte 7 lei per kg viu, deci în total 4.550 lei, din care 500 lei îi va primi drept arvună o dată cu încheierea contractului. In cazul cînd animalul va fi livrat în cursul trimestrului II al anului, acest producător va primi în plus cîte 1 leu per kg, deci în total 5.200 lei.

In anul cînd predă animalul contractat, acestui producător i se va scădea din cota obligatorie de furaje concentrate cîte 125 kg de porumb sau alte furaje concentrate în echivalență, iar din cota obligatorie de carne 45 kg.

In afară de aceste avantaje, producătorul va putea cumpăra în plus, prin oficiile raionale de achiziții și contractări de animale, o cantitate de 1,500 kg de talpă și 3½ de fuse de piele.

Avantaje mult sporite prevede Hotărîrea și pentru gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole și pentru asociațiile simple de producție. Astfel, gospodăriile colective care vor încheia contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale și păsări vor primi prețul de contractare majorat cu 10 la sută. Intovărășirile agricole, asociațiile simple de producție, gospodăriile anexe vor primi prețul de contractare majorat cu 5 la sută. De avantajele prețului de contractare majorat cu 5 la sută se bucură și colectiviștii, pentru animalele pe care le cresc în gospodăriile lor personale.

O deosebită atenție acordă Hotărîrea și contractărilor de lînă, lapte și produse lactate. Prețul pe care producătorii îl primesc în schimbul laptelui livrat pe bază de contract este în funcție de perioada în care este livrat și de procentul de grăsime. Cînd, de pildă, laptele este livrat în perioada 1 noiembrie—30 aprilie și are un procent de grăsime de 3,5 la sută se va plăti cu 1,45 lei kg, iar ca arvună se va da producătorului 50 la sută din valoarea laptelui contractat.

Hotărîrea prevede în același timp și obligațiile ce revin producătorilor care încheie contracte cu statul pentru livrarea de animale, păsări și produse animale. Producătorul agricol are obligația de a preda animalele, păsările sau produsele animale contractate la termenul stabilit și în greutatea și de calitatea prevăzută.

Sarcini deosebite pentru traducerea în viață a acestei Hotărîri revin organelor Ministerului Industriei Alimentare, cît și organelor Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Este de datoria organelor agricole de la regiuni, raioane și comune și îndeosebi a inginerilor zootehniști să ia parte activă la acțiunea de popularizare în rîndul țăranilor muncitori a măsurilor luate de partid și guvern pentru cointeresarea lor materială, a îmbunătățirilor aduse de recenta Hotărîre în sistemul de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale, a avantajelor ce se acordă producătorilor agricoli.

Țăranii muncitori trebuie ajutați să înțeleagă că au tot interesul să crească cît mai multe animale și să mărească productivitatea lor, să îmbunătățească rasele de animale etc. In acest scop, organele agricole, cu sprijinul sfaturilor populare, trebuie să organizeze consfătuiri, expoziții și schimburi de experiență în cadrul cărora să fie popularizate experiența înaintată sovietică în domeniul zootehniei, cît și experiența crescătorilor de animale fruntași din țara noastră.

Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale reprezintă un nou și puternic ajutor dat țărănimii muncitoare și un mijloc important pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Măsuri pentru reținerea zăpezii pe ogoare

In scopul reținerii zăpezii pe semănături și pe ogoarele negre de toamnă, o dată cu venirea iernii, la gospodăria de stat Voinești, regiunea Bîrlad, s-au luat măsuri pentru confecționarea a cît mai multe parazăpezi. Parazăpezile au fost făcute în formă de garduri, din bețe de floarea-soarelui, cătină și alte materiale rezultate în urma defrișării unor însemnate suprafețe de teren. Muncitorii, împreună cu tov. inginer agronom Dionisie Barcaru, care a condus întreaga muncă, au așezat parazăpezi mai întîi pe terenurile însămînțate în toamnă. Aceasta pentru a se asigura plantelor care au intrat mai slab dezvoltate în iarnă un strat protector de zăpadă care să le ferească de îngheț. Gardurile au fost așezate în curmezișul vîntului și în cruce la distanță de 15 metri unul de altul.

Pînă acum harnicii muncitori de la gospodăria de stat Voinești au reușit să așeze parazăpezi pe o suprafață de peste 150 de hectare.

S-au evidențiat în mod deosebit în această acțiune brigadierii de cîmp Gheorghe Bodianu, Gheorghe Pintilie și Toma Panaite.

Trăgînd învățăminte din experiența anilor trecuți și aplicînd întocmai măsurile agrotehnice înaintate, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat Voinești luptă cu însuflețire pentru a obține în anul acesta o recoltă cît mai bogată la hectar.

Cezar Buda
corespondent

Sporirea producției animale-mijloc important pentru îmbunătățirea aprovizionării populației

★

Pentru o producție sporită de lapte

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Chichiș, raionul Sf. Gheorghe, dau o mare atenție îngrijirii și hrănirii raționale a animalelor în vederea obținerii unor cantități sporite de carne, lapte, grăsimi și alte produse de origină animală. Ei s-au preocupat îndeosebi de dezvoltarea fermei de vaci, de pe urma căreia au realizat în anul trecut însemnate venituri. Astfel numai din valorificarea laptelui prin cooperativă, ei au dobîndit anul trecut un venit de peste 56.000 lei.

Aceste succese se datoresc faptului că membrii gospodăriei colective din comuna Chichiș folosesc în întreținerea vacilor metode zootehnice înaintate.

Muncind astfel ei au reușit să obțină în această iarnă o producție medie zilnică de 16 litri lapte de la fiecare vacă furajată.

Citind Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, colectiviștii din comuna Chichiș au hotărît ca în acest an să-și intensifice eforturile pentru a dezvolta și mai mult creșterea animalelor în gospodăria lor.

★

Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale a stîrnit un deosebit interes și în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raionul Tîrgu Mureș.

Numeroși țărani muncitori din comuna Ungheni și-au exprimat hotărîrea de a contracta anul acesta un număr mai mare de animale de cît anul trecut.

Anul trecut ei au contractat și livrat 52 de oi și 20 de vite mari. Animalele livrate au fost de calitatea I. Văzînd avantajele pe care le va avea potrivit recentei Hotărîri a guvernului și partidului, țăranul muncitor Gheorghe Botoș, de exemplu, va încheia contract pentru livrarea unei vite de calitate extragrasă. Pentru ea, după socoteala făcută, va primi peste 4.000 lei. De asemenea, țăranul muncitor Ion D. Pop va contracta un porc pe care îl va îngrășa pînă la 250 kg, pentru ca la predare să primească peste 3.000 lei.

★ ★

Creșterea animalelor — izvor de mari venituri

Avantajele mari înscrise în recenta Hotărîre a guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale fac să crească și mai mult interesul nostru pentru înmulțirea numărului de animale și păsări, pentru creșterea producției de carne, grăsimi, lînă, lapte, pentru îmbunătățirea raselor de animale.

Și în anul trecut, cînd am predat statului animale îngrășate, precum și alte produse animale, noi colectiviștii am izbutit să realizăm venituri însemnate care au făcut ca atît avutul obștesc al gospodăriei noastre, cît și veniturile noastre de pe urma muncii depuse să crească simțitor. Așa, de pildă, pentru cei 11 boi, 3 vaci, 4 mînzați și 25 de porci pe care i-am predat la baza O.R.A.C.A. în termenele prevăzute în contracte, am primit peste 50.000 lei, 40 kg de talpă, bumbac și alte produse industriale. Am fost de asemenea scutiți de predare la cotele obligatorii de 7.400 kg de porumb și 1.180 kg de carne de vită și de porc. Cu o parte din suma primită pentru animalele livrate statului în baza contractului, am cumpărat un autocamion care ne este de mare folos la diferitele munci din gospodărie.

Cunoscînd foloasele de pe urma contractărilor de animale și văzînd că ele sporesc și mai mult, colectiviștii noștri, în frunte cu consiliul de conducere, au ținut ca gospodăria noastră să fie printre cele dintîi la încheierea de contracte pe baza prevederilor din Hotărîrea apărută. După ce ne-am sfătuit și cu colectiviștii, am hotărît să încheiem contracte anul acesta pentru îngrășarea și livrarea a 40 de boi, din care o parte ne-am angajat s-o predăm la categoria extragrasă. Dacă anul trecut am livrat statului pe bază de contract numai 6.000 de litri de lapte, acum avem putința să predăm o cantitate mult mai mare. Aceasta, deoarece și numărul vacilor de lapte a crescut la 26, față de 18 cîte am avut în trecut. Venituri însemnate vom realiza și din vînzarea pe bază de contract a lînei ce o vom tunde de pe cele 500 de oi ale gospodăriei.

Folosind posibilitățile ce le avem, ne vom strădui să hrănim și să îngrijim astfel animalele contractate încît unele dintre ele să depășească greutatea de 1.000 kg fiecare pentru a avea dreptul la premiile în unelte agricole prevăzute de Hotărîre.

ION DRACEA
președintele gospodăriei agricole colective „Victoria Socialismului" din comuna Baia, raionul Rupea

Voi crește mai multe animale

Cu multă bucurie am luat cunoștință de Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale.

Trebuie să arăt că, anul trecut, am avut un cîștig frumos de pe urma contractării și livrării de animale. Astfel, pentru un bou contractat în greutate de 570 de kg, pe care l-am livrat cu un spor de 130 kg, am încasat 2565 de lei. Marea mea bucurie este că cu acești bani mi-am cumpărat doi boi tineri, care acum sînt tocmai buni de jug.

Hotărîrea guvernului și partidului apărută de curînd ne creează nouă, producătorilor agricoli, și mai mari posibilități de cîștig. Ca unul ce sînt hotărît să închei și în acest an contract pentru îngrășarea și livrarea unui porc, am studiat cu atenție cuprinsul Hotărîrii și am chibzuit asupra felului cum trebuie să-mi organizez munca în gospodăria mea, ca să mă pot bucura de noul ajutor pe care guvernul și partidul îl dau țărănimii muncitoare. Mi-am făcut următoarea socoteală: dacă îmi îngraș porcul astfel ca la predare să cîntărească, de pildă, 150 kg, voi lua pe el 1425 de lei. Dacă mă voi strădui să-l îngraș și să-l predau încă din trimestrul al doilea, voi lua pe el 1575 de lei, așa cum prevede Hotărîrea, cu un leu mai mult de fiecare kilogram. In același timp, mă voi bucura, în baza contractului, de reducerea a 270 kg de porumb și a 28 kg de carne din cotele datorate statului. De aceea, eu voi căuta să îngraș și să livrez porcul cît mai curînd. Totodată, pentru a avea foloase și mai mari, voi crește în gospodăria mea mai multe animale și păsări, pe care le voi valorifica.

GHEORGHE V. PREDA
țăran muncitor din comuna Zorleni, raionul Bîrlad

★

Se îmbunătățesc rasele de porci

Gospodăriile agricole de stat au dat în ultimii ani o largă dezvoltare fermelor de porci. Față de anul 1950, efectivul porcinelor de prăsilă a crescut pînă la sfîrșitul anului 1954, cu 216 la sută.

Pentru sporirea prolificității scroafelor, în 15 gospodării agricole de stat, care au mari ferme de porci, s-au creat centre de selecție. Ingineri și tehnicieni specialiști lucrează în aceste centre la selecționarea raselor porcine în scopul producerii de material superior de prăsilă. Sînt alese porcine cu o prolificitate mare, cu dispoziție mare de îngrășare în vederea perfecționării raselor existente. In centrele de selecție ale gospodăriilor agricole de stat Dealul Ocnei, Dumbrăveni și Agnita, de pildă, se selecționează porcine din rasa Bazna, care, în condițiile naturale ale regiunii Stalin au luat posibilități de dezvoltare.

La numai un an de la înființarea centrelor de selecție, rezultatele muncii au început să se arate. Datorită selecției, prolificitatea scroafelor a crescut mult. Un mare număr dintre ele dă la o singură fătare între 10—20 de purcei, adică de două ori și chiar de trei ori mai mult decît se realiza pînă acum. La centrul de selecție al gospodăriei agricole de stat Giarmata-Timișoara, de pildă, de la o singură scroafă din rasa Marele alb, s-a obținut la 5 fătări 93 de purcei. La centrul de selecție de la Giarmata au fost realizați în anul 1954 peste 5.100 de purcei.

De asemenea, la centrele de selecție ale gospodăriilor agricole de stat Dragalina și Chirnogi, numărul scroafelor de la care s-a obținut la o singură fătare cîte 10 și 17 purcei, este mare. Aceste rezultate au dovedit necesitatea de selecționare a raselor porcine și aplicarea pentru creșterea și îngrășarea lor în scopul sporirii prolificității, a metodelor înaintate de furajare, îngrijire și cazare. In anul 1955, gospodăriile agricole de stat vor livra diferitelor unități socialiste din agricultură, ca și unor institute de cercetări științifice peste 100.000 de vieruși și scrofițe de prăsilă. O mare parte din acest material de prăsilă va fi livrat din centrele de selecție pentru porci ale gospodăriilor agricole de stat.

Fruntași în creșterea animalelor de la gospodăria de stat Oradea

Mulgătorul Florian Lupu de la secția a II-a care, datorită îngrijirii atente și hrănirii raționale a vacilor, a obținut în anul 1954, 5.250 litri lapte peste plan.

Ingrijitorul Gherghel Geza care printr-o bună întreținere a scroafelor mame și a purceilor a reușit să predea gospodăriei 180 purcei înțărcați de la 17 scroafe. In urma rezultatelor frumoase dobîndite, salariul său mediu lunar s-a ridicat la suma de 1.500 lei.

Ingrijitorul Csaho Alexandru, care a obținut depășirea planului anual de fătări la purcei cu 50 la sută. Și acest îngrijitor fruntaș cîștigă în medie peste 1.500 lei pe lună.

In piața Orașului Stalin

Ninsese avan toată noaptea. Cu șuier năprasnic vîntul împrăștiase zăpada, îngrămădind-o ici, colo, în troiene mai înalte decît omul. Acum, spre dimineață, tăria vîntoasei se ostoise.

Pocnind limba de cerul gurii, Gheorghe Bîrsan își îndemna căluții: Zor logofeților, zor, că mintenaș am ajuns!

Se zăreau în apropiere miile de lumini ale orașului. Caii se încordară în hamuri și sania lunecă mai repede.

— După cum se vede, azi au venit mulți la tîrg — spuse Bîrsan nevestei lui, care stătea încotoșmănită în fundul saniei. Pe drum, iată, pîrtia-i de-amu făcută, bătătorită.

Scurtînd drumul prin cîteva străzi lăturalnice, Bîrsan ajunse la piața de sub poalele Tîmpei.

Pe măsuțele de lemn vopsit — măturate de zăpadă — mulți țărani muncitori își aranjaseră de-acum marfa. Cartofii — vestiții săpunari cu coaja subțire și roză — se înălțau în adevărate piramide. Alături, în stive la fel de înalte, morcovii și păstîrnacii. Pe funii împletite, ceapa de apă și cea de arpagic. Săculeții de pînză, cu fasole albă, rotundă, înșiruiți alături de ulcele smălțuite pline cu smîntînă, de castroanele cu brînză de oi și de vacă și gogoloașele de unt proaspăt. Ouă mari de rață, cu coaja verzuie, alături de cele de găină albe ca zăpada.

Gheorghe Bîrsan și-a oprit sania lîngă o măsuță și a început să-și așeze produsele: 80 de verze, tot una și una, 100 de kg de cartofi, 8 găini, 2 rațe, 30 de ouă și un sac cu morcovi. Lîngă el, un țăran muncitor cu mustața pe oală vinde mălai. A adus 4 saci

— Ia mălaiul, mălăieșul, cum îi aurul! Un leu și opt zeci de bani kilu!

Cumpărătorii încep să se ivească. Mustăciosul nu mai pridideşte cu cîntăritul.

— De unde ești bade? îl întrebă Bîrsan pe vecinul său.

— Din Prejmer; cei ce mă cunosc Vasile Milu îmi zic.

In fața lui Bîrsan s-a oprit o cumpărătoare. E gospodina Octavia Drăgoiescu, al cărei soț e inginer la căile ferate.

— Cum dai aste două găini?

Femeia lui Bîrsan spuse repede prețul: 45 de lei. Uite și mata ce grele sînt.

— Iei 40 de lei? — întrebă gospodina.

Femeia lui Bîrsan stătu un moment pe gînduri.

— Dă-le leliță îi strigă zîmbind vecinul cu mălaiul! Și tîrgul se încheie repede.

Intre timp, piața se umpluse de lume. La primul cumpărător pentru ouă, Gheorghe Bîrsan a ținut morțiș la preț.

— Mai jos de un leu juma' nu le dau.

Dar cînd a văzut că numai oleacă mai înainte cumpărătorul a găsit ouă la fel de frumoase cu 1,30 lei bucata, Bîrsan a început și el să strige: la ouăle, cu un leu trei zeci bucata!

In scurtă vreme, ouăle, găinile, rațele, cartofii și varza s-au vîndut. Mai greu se vindeau morcovii.

Intre timp, Milu Vasile din Prejmer terminase de vîndut mălaiul și își număra banii.

— Ce faci cu ei? — întrebă curios Bîrsan.

— Păi, cu ce luai pe mălai și cu ce mai am strînși, vreau să-mi cumpăr un plug nou. Știi, s-au ieftinit de cînd cu desființarea cartelelor.

— Apăi asta știm și noi, îi răspunse ințepat Bîrsan. Comuna noastră, Stupini, nu-i chiar la capăt de lume. Ba, dacă vrei să știi mata, cu banii luați după ce vîndui la tîrg săptămîna trecută, mi-am și cumpărat niște osii la căruță.

Aproape de ora prînzului, Bîrsan strînse restul de morcovi în sac și îi urcă în sanie.

— Noroc, bade Milule, și la bună vedere!

— Păi, nu mai stai să vinzi și morcovii?

— Rîndul celălalt. Acu am ochit niște încălțări faine și musai să le cumpăr. Și dînd bice cailor, Bîrsan o porni spre oraș.

Tîrgul e în toi. Cîteva gospodine, printre care Elena Sidon al cărei soț e tehnician la uzinele „Ernest Thälmann", Maria Mătură, soția strungarului Pavel Mătură de la uzinele „Steagul Roșu" și altele, cumpără carne de la una din prăvăliile special amenajate de sfatul popular pentru desfacerea cărnii de la producător.

Neculai Bocînea din comuna Bărcani și Borliș Ștefan din satul Paloș, au adus spre vînzare cîte un porc tăiat.

— După ce oi vinde carnea, mă duc la magazin să cumpăr niște lucruri pentru copii. Amu de cînd se vinde fără cartele s-au ieftinit — îi spune Bocînea lui Borliș Ștefan.

— Păi să mergem împreună că și eu îi iau cîte ceva copilului ăl mic — îi răspunse acesta.

Și vînzarea din piață continuă. Sosesc mereu țărani din comunele mai îndepărtate, sosesc și cumpărătorii din oraș.

Pe piața Orașului Stalin, țăranii muncitori desfac tot mai multe produse agroalimentare obținînd însemnate cîștiguri bănești.

In urma trecerii la comerțul fără cartele, ei își pot cumpăra cu acești bani, la prețuri scăzute, diferite unelte agricole, precum și alte articole.

Prin valorificarea produselor pe piață, țăranii muncitori contribuie la aplicarea măsurilor luate de guvern prin desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, la îmbunătățirea aprovizionării populației.

S. NOVAC

In cinstea fruntaşilor

Era pe la sfîrşitul lui august. Treburile în gospodăria agricolă colectivă se îngrămădiseră atît de mult, încît cu greu puteau fi rostuite toate la vremea lor. Pe arie rămăseseră doar cîţiva oameni. In fruntea lor, comunistul Stan Creţu se străduia să grăbească treieratul ultimelor şire de griu. Oameni puţini, treabă multă. Era greu. Stan Creţu şi-a adus aminte că citise undeva: „Comuniştii bat prin organizare". Invăţătura cuprinsă în aceste cuvinte i-a fost de ajutor. Organizat bine, treierişul a fost terminat la timp. Cînd mai erau puţini snopi de aruncat în batoză, iar carele plecau spre hambare, scîrţîind sub greutatea sacilor plini de roade, vreo 10 băieţi şi fete s-au oprit lîngă garnitura de treier.

...Parcă niciodată n-au cîntat mai frumos ca atunci solistele Safta Costea şi Tinca Păun din brigada artistică de agitaţie a gospodăriei. Au cîntat pentru Stan Creţu. La sfîrşit, un pionier, fiu de colectivist, i-a înmînat un buchet de flori de cîmp în semn de preţuire a muncii lui. După aceea, lui Stan Creţu munca i-a părut mai uşoară şi mai spornică. Pe faţă i se putea citi bucurie, mulţumire. El era primul dintre fruntaşi pentru care se organizase ceva mai deosebit.

Văzîndu-l cu cîtă sîrguinţă munceşte, tovarăşii care răspundeau de colţul roşu au organizat şi alte manifestări de acest fel. Chiar în ziua cînd solistele brigăzii artistice de agitaţie au cîntat pentru Stan Creţu, în mintea lor a încolţit un gînd. Aveau în gospodărie pe Dumitru Borduşanu, om de ispravă, care a fost totdeauna, în orice acţiune, la orice muncă, cît de grea, printre cei dintîi. Voiau să-i facă o surpriză. S-au interesat printre oameni ce cîntece îi plac, l-au întrebat şi pe el. Borduşanu n-a priceput atunci tîlcul întrebării.

In sala de festivităţi a gospodăriei se strînseseră mulţi colectivişti; cîţi încăpuseră înăuntru. După ce a privit ceasul, preşedintele a învîrtit butonul aparatului de radio. Cîteva clipe aparatul a hîrîit, apoi în sală s-au auzit melodii populare: „Să ştii ca-i o şedinţă importantă şi e aşteptat cineva de la raion..." gîndea Borduşanu, văzînd că preşedintele îşi face de lucru pe lîngă radio. Firul gîndului îi fu întrerupt. Vocea bine cunoscută a crainicului postului de radio Bucureşti anunţă: „In cinstea fruntaşului Borduşanu Dumitru de la gospodăria agricolă colectivă „A. A. Jdanov" din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Feteşti, se vor interpreta acum cîntecele „Neghiniţă neagră" şi „Oltule, Olteţule".

Ce isprăvi a săvîrşit Borduşanu de i se acordă atîta cinstire? Iată numai una. Gospodăria a însămînţat 300 ha cu grîu de toamnă în cîmpuri încrucişate. O dată cu grîul, prin tuburile semănătoarei curgea superfosfat. Unul din agregate a fost deservit de Borduşanu. Lucrul n-a fost uşor, cum ar putea să creadă unii. Pămîntul era umed şi tuburile semănătorii se înfundau des. Borduşanu însă n-a dat înapoi din faţa greutăţilor. Două treimi din întreaga suprafaţă a fost însămînţată de el.

★

Din comuna Mihail Kogălniceanu pînă la gospodăria colectivă din satul Strachina sînt doar 6 km pentru cine taie de-a dreptul peste cîmp. La mijlocul distanţei dintre ele semănăturile celor două gospodării se învecinează. De aceea, cînd rămîne o gospodărie în urmă, cealaltă prinde iute de veste. Astă-toamnă, la însămînţatul grîului, colectiviştii din satul Strachina erau gata-gata să rămînă în urmă. Numai Ştefan Mihăilă, fierarul gospodăriei, i-a scăpat de ruşinea asta. Făcîndu-şi din noapte zi, el a reuşit să repare la moment semănătorile ce se defectaseră în timpul lucrului.

Nici Nicolaie Miciu şi Ion Suvăleanu din brigada a doua de cîmp n-au rămas mai pe jos. Era doar vorba de prestigiul gospodăriei lor şi de recolta anului următor. Acestor fruntaşi li s-au înmînat buchete de flori; au fost evidenţiaţi în adunări generale şi la gazeta de perete. La serbările date la căminul cultural, locul de cinste era al lor. Dar tovarăşilor care se ocupă de colţul roşu al gospodăriei li s-a părut, pe bună dreptate, că fruntaşii au fost cinstiţi prea puţin. Auziseră şi ei cîntecele transmise de postul de radio Bucureşti pentru colectivistul Borduşanu. Le-a plăcut iniţiativa celor din gospodăria vecină şi tot gîndindu-se cum să cinstească fruntaşii lor, au hotărît să-i sărbătorească. La sărbătorirea fruntaşilor gospodăriei, 13 la număr, au venit invitaţi din sat şi din împrejurimi. S-au ţinut cuvîntări. A vorbit şi Nicolaie Niciu. Doar făcuse singur 400 de zile-muncă într-un an, iar despre strădania lui şi ceea ce a cîştigat trebuia să afle şi fruntaşii din alte părţi. Sărbătorirea, ca orice sărbătorire de altfel, s-a încheiat cu o petrecere. Fruntaşii recoltelor bogate o meritau din plin.

Cinstirea fruntaşilor s-a statornicit la noi ca un obicei. In cele două gospodării agricole colective, fruntaşii sînt respectaţi şi înconjuraţi de dragostea majorităţii colectiviştilor.

Colţurile roşii însă au făcut totuşi prea puţin pentru a-i populariza şi stimula. Cît de frumos ar fi fost dacă colţul roşu al gospodăriei colective „Jdanov" ar fi organizat o expoziţie cu produse agricole cultivate de brigada fruntaşă a gospodăriei. Fără de măsură ar fi fost bucuria şi mulţumirea colectivistului Grigore Prahoveanu dacă brigada artistică de agitaţie a gospodăriei din satul Strachina l-ar fi vizitat în noaptea Anului Nou şi ar fi cîntat numai pentru el melodii populare din cele ce-i plac mai mult. Dar cîte alte forme, care de care mai originale şi mai eficace, nu se pot găsi pentru a populariza pe fruntaşi şi a-i îndemna pe ceilalţi săi ajungă. Pentru a le găsi, trebuie doar mai mult interes, un pic de iniţiativă, precum şi ajutorul secţiei culturale a sfatului popular raional.

C. MOTREANU

Fericire

Ţăranul cu gospodărie individuală Chialda Gheorghe din comuna Avrig, regiunea Stalin, are 9 copii. Altădată aceşti copii ar fi devenit argaţi pe la diferiţi bogătaşi. Nimeni nu l-ar fi sprijinit să-i dea la învăţătură să facă din ei oameni între oameni. Un izvor de griji şi necazuri i-ar fi fost pe atunci copiii. Azi, datorită condiţiilor create de partid şi guvern copiii lui Chialda Gheorghe, ca şi ai tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, au posibilitate să-şi înfăptuiască cele mai îndrăznețe planuri de viitor. Unul urmează şcoala medie, trei sînt studenţi la diferite facultăţi din ţară, iar altul studiază în U.R.S.S. De acolo, cînd a venit în vacanţă, i-a adus cadou un aparat de radio, frumos cum nici grofii de prin părţile Avrigului nu aveau în castelele lor. In locul opaiţului pentru care uneori nici gaz nu avea, în casă-i luminează astăzi „lampa lui Ilici".

In fotografie: Chialda Gheorghe şi o parte din familia sa, ascultînd muzica la aparatul de radio.

Concurs artistic pe ţară

In primele zile ale lunii ianuarie a început concursul echipelor de teatru şi brigăzilor artistice de agitaţie ale căminelor culturale din întreaga ţară. In regiunea Ploeşti, concursul a antrenat 47 de brigăzi artistice de agitaţie şi 20 echipe de teatru din raionul Cîmpina, 49 de brigăzi artistice de agitaţie şi 23 echipe de teatru din raionul Tîrgovişte, 18 brigăzi artistice de agitaţie şi 19 echipe de teatru din raionul Teleajen etc.

Repertoriul acestor echipe cuprinde piesele: „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale, „Cerere în căsătorie" de A. P. Cehov, „Piatra din casă" de V. Alecsandri, „Zestrea Ilenuţii" de M. Ştefănescu, „Oamenii poruncesc pămîntului" de M. Leonard, „Referentul principal" de H. Nicolaide şi I. Raţiu etc.

La Casa de cultură din Breaza, echipa de teatru a pregătit piesele: „Mielul turbat" de A. Baranga şi „Referentul principal". Ea îşi dă concursul şi la staţia locală de radioamplificare.

Pentru a veni în sprijinul instructorilor echipelor de teatru ale căminelor culturale secţia culturală a sfatului popular regional Ploeşti, în colaborare cu Teatrul de stat din Ploeşti, a luat iniţiativa organizării unui curs scurt pentru instructorii echipelor de teatru şi responsabilii brigăzilor artistice de agitaţie din regiune. In cadrul acestui curs, regizorii teatrului de stat vor ţine cîteva lecţii despre interpretare, grimă, decor, costumaţie. De asemenea, participanţii la curs vor asista la cîteva repetiţii şi spectacole ale Teatrului de stat din Ploeşti.

Pentru terminarea grabnică a încheierii contractelor cu cultivatorii de sfeclă de zahăr

Hotărîrea guvernului, privind contractarea sfeclei de zahăr acordă însemnate avantaje materiale producătorilor de sfeclă de zahăr, pentru ai cointeresa şi mai mult în mărirea producţiei şi a-i specializa în cultivarea acestei plante, în scopul asigurării materiei prime necesare unei mai bune aprovizionări a populaţiei cu zahăr. Ca şi în alte regiuni ale ţării cu condiţii de climă şi sol prielnice creşterii sfeclei de zahăr, şi în regiunea Craiova, colectiviştii, întovărăşiţii, ţăranii muncitori care s-au unit în asociaţii simple de producţie şi cei cu gospodării individuale au primit cu mult interes şi încredere această Hotărîre a guvernului. Luînd cunoştinţă de cele prevăzute în cuprinsul ei, numeroşi ţărani muncitori s-au hotărît să cultive cu sfeclă de zahăr o bună parte din pămîntul ce-l au, după îndrumările agronomilor, pentru a putea dobîndi recolte cît mai mari la hectar.

In vederea încheierii contractelor cu cultivatorii de sfeclă de zahăr la termenul stabilit prin Hotărîrea guvernului, comitetul executiv al sfatului popular regional Craiova şi conducerea fabricii de zahăr au luat din timp unele măsuri organizatorice şi tehnice. Astfel, au fost formate la regiuni, raioane şi în unele comune, colective compuse din reprezentanţi ai sfaturilor populare şi reprezentanţi ai fabricii de zahăr, cărora li s-au încredinţat sarcina de a coordona şi îndruma acţiunea de încheiere a contractelor.

In comunele din cuprinsul regiunii unde aceste colective au primit sprijinul necesar din partea sfaturilor populare respective şi unde agenţii de cultură la sfecla de zahăr au lucrat stăruitor şi organizat, explicînd ţăranilor muncitori ce foloase mari pot avea în cazul cînd cultivă sfeclă de zahăr şi o livrează statului, ce sprijin capătă ei în vederea sporirii producţiei, s-au obţinut pînă în prezent rezultate bune. Numeroşi ţărani muncitori din comunele Cîrcea, Bîrza, Urzicuţa, Leu şi altele au încheiat contracte cu fabrica de zahăr, pe diferite termene. Hotărîndu-se să cultive sfecla de zahăr, mulţi ţărani muncitori s-au gîndit că nu vor avea decît de cîştigat dacă se unesc în asociaţii simple, deoarece aici ei se pot ajuta reciproc în muncă şi pot folosi din plin ajutorul ce le este dat de stat prin maşini, agronomi, credite etc. Aşa au gîndit şi făcut bunăoară cei 111 ţărani muncitori din comuna Bîrza care s-au asociat spre a cultiva sfeclă de zahăr pe o suprafaţă de 41 ha. Tot în scopul cultivării sfeclei de zahăr s-au asociat şi în comuna Maglavit 30 ţărani muncitori.

Analizînd însă pe regiune stadiul în care se află acţiunea de încheiere a contractelor între fabrica de zahăr şi cultivatori, constatăm că rezultatele obţinute pînă în prezent sînt departe de a fi mulţumitoare. Pînă la 30 decembrie 1954, planul de contractări fusese îndeplinit numai în proporţie de 24,2 la sută, deşi la această dată acţiunea de încheiere a contractelor trebuia să fie terminată.

Această rămînere în urmă se datoreşte în primul rînd faptului că atît colectivul alcătuit pe lîngă comitetul executiv al sfatului popular regional, cît şi conducerea fabricii de zahăr nu au luat toate măsurile pentru traducerea în viaţă a planului de muncă stabilit. Deşi în cadrul acţiunii s-a prevăzut ca obiectiv principal desfăşurarea unei intense munci politice în rîndul ţăranilor muncitori, prin conferinţe, convorbiri, consultaţii etc. pentru a-i convinge să încheie contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr, această sarcină importantă a fost în multe locuri dată uitării.

Aşa se explică de ce în unele comune, cum sînt Redea, Fărcaşele, Fălcoi, Băileşti, Lăcriţa Robăneşti şi altele, nici pînă acum n-au fost organizate conferinţe în cadrul cărora să le fie explicat ţăranilor muncitori cuprinsul Hotărîrii, foloasele ce le au dacă cultivă sfecla de zahăr, ce sprijin primesc din partea statului cultivatorii etc. Unii tehnicieni, ca Stan Vasile, Furiş Alexandru şi alţii, în deplasările lor pe teren nu stau de vorbă cu ţăranii muncitori spre a-i convinge că este în interesul lor şi al statului sa cultive sfeclă de zahăr pe bază de contract, să semene această plantă tehnică în terenurile cele mai roditoare. Lipsa de răspundere a unor tehnicieni şi a unor organe locale în această privinţă a mers pînă acolo, încît în multe comune din regiune nu numai că Hotărîrea guvernului nu a fost prelucrată, dar n-au fost luate nici măsuri pentru desfăşurarea la timp a planului de cultură pe gospodării. Aşa stau lucrurile în comunele Afumaţi, Catanele, Negoiu şi Rastu de care răspunde tehnicianul Egorov Alexandru, unde, datorită faptului că planurile de cultură a sfeclei de zahăr n-au fost desfăşurate pe comune şi cultivatori, pînă acum cîteva zile nu se încheiase nici un contract pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Dovedind lipsă de răspundere faţă de sarcinile încredinţate şi aplicînd birocratic unele dispoziţii, şeful sectorului de cultură Calafat, Dicu Gheorghe, n-a distribuit pînă la 30 decembrie nici un formular de contract, pe motiv că... contractele nu sînt încă ştampilate. De comoditate, formalism şi birocratism în muncă au dat dovadă şi alţi membri din colectivele raionale. Astfel, tov. Popescu Radu, şeful serviciului de cultură Băileşti, rare ori se deplasează în sate pentru a controla felul cum se desfăşoară acţiunea de contractări. Ca urmare a dezinteresului său faţă de muncă, în numeroase comune din raionul Băileşti suprafeţele contractate pentru a fi cultivate cu sfeclă de zahăr nu acoperă nici jumătate din sarcinile de plan.

Faptul că în regiunea Craiova încheierea contractelor pentru cultivarea sfeclei de zahăr este mult întîrziată se datoreşte şi dezinteresului manifestat de unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale, care, în loc să sprijine această acţiune, lasă totul numai pe seama agenţilor de cultură a sfeclei de zahăr.

In comuna Băileşti, de pildă, tehnicianul agricol al sfatului popular, tov. Fulorea, a ţinut planul de cultură la sfecla de zahăr, repartizat acestei comune, încuiat în sertar timp de 20 zile în loc să asigure desfăşurarea lui pe cultivatori.

★

Lichidarea lipsurilor ce se manifestă în acţiunea de încheiere a contractelor cu cultivatorii de sfeclă de zahăr trebuie să fie sarcina de căpetenie atît a organelor locale cît şi a conducerii fabricii de zahăr din regiune. Pe baza planului de muncă, aceste organe au datoria să ia grabnice măsuri pentru a asigura în cel mai scurt timp încheierea tuturor contractelor.

O sarcină importantă revine şi organelor agricole de la regiune, raioane, sau comune, care au datoria de a îndruma pe cultivatorii de sfeclă să aleagă bine terenul ce-l cultivă cu sfeclă de zahăr. In acest scop, Hotărîrea prevede ca pentru cultura sfeclei de zahăr să se repartizeze locurile cele mai potrivite, şi în primul rînd acelea aşezate în lunci, pe terenuri adînci şi roditoare. Este necesar ca aceste terenuri să fie cît mai apropiate de căi ferate şi şosele, pentru ca recolta de sfeclă să poată fi mai uşor transportată.

Incheind la timp contractele cu fabricile de zahăr şi muncind cu hărnicie, ţăranii muncitori vor avea putinţa să predea fabricilor de zahăr mari cantităţi de sfeclă de zahăr, avînd astfel posibilitatea să-şi sporească veniturile şi să-şi facă traiul tot mai îmbelşugat.

T. OPREA

Ce să citim

Sütő András: „PORNESC OAMENII"

Printre cărţile care au fost distinse cu Premiul de Stat pe anul 1953 se numără şi culegerea de schiţe intitulată „Pornesc oamenii" a scriitorului Sütő András.

In această înmănunchere de schiţe, scriitorul ne redă aspecte din viaţa şi munca ţăranilor muncitori din satele ardelene, care au pornit, alături de întregul nostru popor muncitor, pe drumul construirii socialismului.

Deşi schiţele nu sînt legate de o singură acţiune, totuşi ele se aseamănă foarte mult, prin aceea că prind tot ceea ce e nou acum în viaţa satelor noastre.

Primele pagini ale cărţii ne duc într-un sat ardelean în zilele de după eliberarea ţării noastre de către armatele sovietice. Pălmaşii de aici, în frunte cu comuniştii, au pornit să împartă pămîntul contelui, pămînt pe care-l munciseră ani de-a rîndul, din tată în fiu, fără nici un folos pentru ei. Zvîrcolirile contelui, care ajutat de notar încearcă să-şi reia pămîntul, rămîn zadarnice. Uneltirile lor se izbesc de dîrzenia oamenilor care luptă hotărîţi pentru a curma mizeria şi batjocura pe care le-au îndurat o viaţă întreagă.

★

— „Da, da... ai să vezi. Ai să cînţi chiar la radio şi lumea întreagă o să te asculte. Ce mîndră am să fiu eu"! Acestea sînt vorbele pe care mătuşa Rozi i le spune Suzanei Bogar, slujnica chiaburului Bartalis, care a pornit prin sat să-şi ia rămas bun de la neamuri, căci pleca la oraş, la şcoală, să se facă cîntăreaţă. Degeaba a încercat Bartalis, întîi cu vorbe mieroase, apoi cu furie, s-o oprească. In picioarele goale, învelită într-o maramă zdrenţuită a mamei, a plecat Suzana la şcoală.

„...Peste cinci-şase ani mă pomenesc că se opreşte o maşină în faţa casei şi, ia te uită, cine coboară? Suzana Bogar, vestita cîntăreaţă", povesteşte azi mătuşa Rozi.

★

Viaţa nouă a copiilor de ţărani muncitori, posibilităţile pe care le au azi de a-şi cultiva talentele, de a învăţa şi a se pregăti fiecare pentru meseria care îl atrage mai mult, ni le descrie Sütő András şi în schiţa „A şaptea fată". Le vine greu oamenilor să creadă că o fată ar putea conduce o namilă de tractor şi că ar putea face treabă tot atît de bună ca şi un bărbat. Şi mai greu ca tuturor îi vine însă lui Marci Bakó căruia i-a fugit Kati, cea de a şaptea fată, la şcoala de tractorişti. Dar cînd Kati vine în sat cu tractorul să are pămîntul întovărăşirii din care făcea parte şi tatăl ei, acesta îşi dă seama că temerile s-au dovedit neîntemeiate. In ochii lui, Kati a devenit al doilea „bărbat" în casă.

★

Inarmat cu o adîncă cunoaştere a vieţii şi a sufletului ţăranului sărac, în schiţa „Cînd îţi lipseşte o doagă" scriitorul ne descrie drumul parcurs de ţăranul sărac Mihaly Koronka, nehotărîrea care l-a stăpînit, precum şi greutăţile întîmpinate pînă s-a înscris în gospodăria colectivă.

In schiţa „S-au scuturat trandafirii", găsim figura corespondentului voluntar, iar despre faptul că în Republica Populară Romînă şi femeile pot face parte din organele de conducere, autorul ne vorbeşte în schiţa „Cuvîntul tău, să fie cuvîntul nostru".

Printre eroii schiţelor lui Sütő András găsim şi elemente negative, care încearcă să frîneze mersul nostru înainte, elemente pe care autorul le demască şi le combate cu tărie. Astfel, schiţa „Scrisorile domnului Marişan" dă un avertisment serios birocraţilor care încearcă să înlocuiască munca vie prin adrese şi formulări.

La fel ca în viaţă, şi în schiţele lui Sütő András comuniştii sînt în fruntea luptei pentru victoria noului. Comunişti ca ţăranul muncitor Dumás sau Anton Kovacs devin apropiaţi şi dragi cititorilor.

Oamenii muncii din agricultură vor găsi în culegerea de schiţe „Pornesc oamenii" aspecte din viaţa şi munca lor, care constituie exemple demne de urmat în lupta ce o duc pentru construirea socialismului, pentru făurirea propriei lor fericiri.

Să dăm toată atenţia aplicării măsurilor agrotehnice de iarnă

Sporirea producţiei agricole este o sarcină de mare însemnătate pe care partidul şi guvernul o pun în faţa întregului popor muncitor. De îndeplinirea acestei sarcini depinde îmbunătăţirea continuă a aprovizionării populaţiei cu produse agroalimentare şi a industriei uşoare cu materii prime agricole.

Bogata experienţă a oamenilor muncii din agricultura sovietică, precum şi experienţa fruntaşilor recoltelor bogate din ţara noastră ne arată că producţii sporite la toate culturile agricole se pot obţine numai atunci cînd regulile agrotehnice sînt aplicate cu pricepere, începînd cu pregătirea terenului şi terminînd cu strîngerea recoltei.

Mult timp s-a crezut — şi în unele părţi mai dăinuie şi astăzi părerea — că lunile de iarnă constituie o perioadă de repaus în desfăşurarea muncilor agricole în cîmp. Ştiinţa a dovedit că această părere este greşită şi dăunătoare, deoarece şi în lunile de iarnă este necesar să fie aplicate la timpul potrivit un şir de măsuri agrotehnice menite să asigure semănăturilor condiţii bune de vegetaţie, astfel ca plantele să iasă din iarnă viguroase, sănătoase, să crească şi să se dezvolte normal şi să dea rod bogat.

Experienţa iernilor trecute şi îndeosebi a iernii anului 1953-1954 ne arată că acolo unde n-au fost aplicate măsurile agrotehnice de iarnă, semănăturile au avut mult de suferit din cauza condiţiilor climaterice nefavorabile. In multe locuri şi mai ales în regiunile de stepă, semănăturile au ieşit din iarnă mult rărite, unele trebuind a fi chiar întoarse în primăvară.

Pentru a evita aceste neajunsuri, acum, în lunile acestea, trebuie să aplicăm pe scară cît mai largă măsurile recomandate de agrotehnică pentru protecţia semănăturilor împotriva condiţiilor climaterice nefavorabile din timpul iernii.

Una dintre măsurile agrotehnice de iarnă este reţinerea zăpezii pe semănături şi ogoare. Prin aplicarea acestei măsuri apărăm semănăturile atît împotriva gerurilor aspre şi îndelungate, cît şi împotriva crustei de gheaţă care se formează uneori la suprafaţa semănăturilor. Din cercetările făcute, rezultă că semănăturile acoperite cu un strat de zăpadă gros de 30—40 cm au înfruntat geruri de minus 25 şi chiar 35 grade, pe cînd cele descoperite au degerat.

Reţinerea zăpezii pe ogoare este totodată şi un important mijloc de luptă împotriva pagubelor pe care le poate provoca seceta, deoarece prin topirea zăpezii reţinute pe ogoare creşte considerabil rezerva de apă din sol.

Experienţele făcute timp de 3 ani la rînd (1950—1953) la staţiunea I.C.A.R.-Mărculeşti, au dovedit că în regiunile secetoase, prin reţinerea zăpezii pe terenurile însămînţate cu grîu şi orz de toamnă, se obţin sporuri de producţie de 48 la sută. Prin folosirea acestei metode agrotehnice, se obţin însemnate sporuri de producţie şi pe terenurile ce urmează a fi însămînţate în primăvară.

Aşa, bunăoară, mazărea semănată în ogor adînc de toamnă, pe care a fost reţinută o cantitate mare de zăpadă, a dat un spor de 35 la sută, grîul de primăvară un spor de 75 la sută, iar porumbul un spor de 15—20 la sută. Aceste sporuri de producţie sînt cu atît mai mari cu cît cantitatea de zăpadă reţinută este mai mare.

Cea mai răspîndită metodă pentru reţinerea zăpezii este aşezarea pe cîmp a unor obstacole numite parazăpezi. Pentru construirea acestor oprelişti, oamenii muncii din agricultură pot folosi diferite materiale, cum sînt tulpini de porumb, de floarea-soarelui, ciurlani, trestie, nuiele, crengi etc.

In condiţiile acestei ierni, cînd în unele regiuni ale ţării, în special în regiunile de stepă (Constanţa, Galaţi, Bucureşti, Craiova) semănăturile nu sînt acoperite încă cu un strat de zăpadă suficient de gros pentru a le feri de acţiunea păgubitoare a eventualelor geruri, este necesar să se ia fără întîrziere măsuri pentru construirea şi aşezarea pe cîmp a parazăpezilor. Aceste lucrări trebuie făcute în primul rînd pe semănăturile de toamnă şi apoi pe terenurile ce urmează a fi însămînţate în primăvară.

Unele unităţi agricole socialiste, precum şi numeroşi ţărani muncitori cu gospodării individuale au luat din vreme măsuri de reţinere a zăpezii pe cîmp. Aşa, bunăoară, pe tarlalele semănate cu culturi de toamnă ale gospodăriilor agricole de stat Chirnogi, regiunea Bucureşti, Feteşti, raionul Feteşti, Manasia, regiunea Ploeşti şi altele, au fost aşezate parazăpezi. De asemenea pe terenurile multor ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Sălcioara, raionul Rîmnicu Sărat, se pot vedea parazăpezi făcute din tulpini de floarea-soarelui aşezate pe suprafeţe de zeci de hectare.

Aceşti vrednici ţărani muncitori, folosind şi în iernile trecute metoda de reţinere a zăpezii pe semănături, au obţinut un spor de recoltă la grîul de toamnă de 400 kg la hectar, faţă de recolta dobîndită de ceilalţi ţărani muncitori din comună care n-au aşezat parazăpezi pe cîmp.

Trebuie spus însă că numeroase unităţi agricole socialiste şi mulţi ţărani muncitori n-au înţeles însemnătatea pe care o are reţinerea zăpezii pentru asigurarea unei recolte sporite la hectar. In multe locuri s-a lăsat să se irosească o mare parte din parazăpezile care au fost folosite în anul trecut, iar în iarna aceasta nu au mai fost construite altele.

O altă lucrare care trebuie făcută în această perioadă pentru a apăra semănăturile împotriva condiţiilor climaterice nefavorabile, este spargerea crustei de gheaţă (poleiul). Din cauza topirii bruşte a zăpezii şi din cauza deselor schimbări de temperatură, în unele regiuni ale ţării cum ar fi, spre exemplu, Galaţi, Craiova, Timişoara etc, deasupra semănăturilor s-a format o crustă de gheaţă. Această crustă împiedică pătrunderea aerului pînă la plante, existînd astfel pericolul ca plantele să piară prin asfixiere. Pentru a preveni pagubele pe care le poate provoca crusta de gheaţă, trebuie să luăm de urgenţă măsuri pentru spargerea ei.

Acest lucru se poate face foarte uşor cu ajutorul animalelor, mai ales al oilor, cărora e bine să le dăm drumul pe semănături în grupuri mari. De asemenea, spargerea pojghiţei de gheaţă se poate face folosind tăvălugi dinţaţi.

O deosebită atenţie trebuie dată în această perioadă şi scurgerii apei, care bălteşte pe semănături. Datorită topirii zăpezii, cît şi ploilor căzute în ultima vreme, în multe locuri din ţară, pe suprafeţe însemnate ocupate de semănături, s-au strîns mari cantităţi de apă. Băltirea apei poate provoca mari pagube semănăturilor, deoarece împiedică aerul să pătrundă în sol şi astfel plantele se înăbuşă şi pier. Băltirea apei este şi mai păgubitoare atunci cînd se produce sub stratul de zăpadă, pentru că în astfel de cazuri plantele au de suferit şi de pe urma lipsei de lumină.

Pentru a evacua apa care bălteşte pe semănături, trebuie să facem, cu ajutorul plugului sau rariţei, brazde de scurgere a apei. Distanţa dintre aceste brazde poate fi de 2—12 m, în funcţie de felul pămîntului şi cantitatea de apă care bălteşte. De asemenea, e bine ca brazdele să aibă o adîncime de cel puţin 20 cm şi o lăţime de 15 cm la fund şi 30 cm la suprafaţa.

Un alt fenomen care poate provoca pierderi semănăturilor de toamnă este dezvelirea nodului de înfrăţire a plantelor (descălţarea). Descălţarea plantelor se produce din cauza schimbărilor dese de temperatură însoţite de îngheţul şi dezgheţul pămîntului. Aceasta este urmată de obicei de distrugerea rădăcinilor, fapt care duce la pieirea plantelor.

De cele mai multe ori, fenomenul dezvelirii nodului de înfrăţire este rezultatul unei lucrări nechibzuite a pămîntului, în special a arăturilor şi însămînţărilor de toamnă executate tîrziu. Intr-o însemnată măsură, descălţarea cerealelor de toamnă este provocată de acţiunea vînturilor puternice care dezvelesc nodurile de înfrăţire şi uneori chiar rădăcinile plantelor.

In scopul înlăturării pagubelor pricinuite de descălţarea plantelor, acolo unde se produce acest fenomen, trebuie să facem în primele zile ale primăverii lucrări de tăvălugire a semănăturilor.

In această perioadă însă, pe lîngă lucrările de îngrijire a semănăturilor, oamenii muncii din agricultură nu trebuie să neglijeze nici un moment pregătirile în vederea desfăşurării în bune condiţii a campaniei agricole de primăvara. Astfel, pentru a mări fertilitatea terenurilor ce urmează a fi însămînţate în primăvară, trebuie transportate şi depozitate în grămezi la capătul locurilor cît mai mari cantităţi de gunoi putred de grajd, care constituie unul din cele mai valoroase îngrăşăminte menite să contribuie la sporirea considerabilă a producţiei agricole.

Din păcate, deşi avantajele folosirii acestui preţios îngrăşămînt sînt bine cunoscute, totuşi, în multe locuri ţăranii muncitori, în loc să transporte gunoiul la cîmp, îl aruncă în rîpi şi gropi la marginea satelor sau îi dau foc.

O deosebită atenţie trebuie să dea oamenii muncii din agricultură şi pregătirii seminţelor pentru însămînţările de primăvară. Seminţele trebuie să fie păstrate în locuri uscate şi bine aerisite, să fie lopătate pentru a nu-şi pierde calităţile germinative.

Pregătirea şi repararea întregului inventar agricol în vederea însămînţărilor de primăvară este, de asemenea, o sarcină de mare însemnătate a tuturor oamenilor muncii din agricultură. Reparînd şi pregătind din vreme toate maşinile şi uneltele agricole, mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale vor asigura buna desfăşurare a muncilor agricole de primăvară, vor dobîndi noi succese în lupta pentru sporirea producţiei agricole.

Organelor agricole şi de stat, inginerilor şi tehnicienilor agronomi le revin sarcini de mare răspundere în aplicarea pe scară tot mai largă a măsurilor agrotehnice de iarnă. Trebuie spus însă că, din păcate, unele organe de resort ale Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, ca de exemplu Direcţia generală a agriculturii, Direcţia generală a organizării şi îndrumării gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole şi Direcţia propagandei agricole n-au sprijinit şi urmărit în suficientă măsură aplicarea metodelor agrotehnice de iarnă. Aşa se explică faptul că în numeroase unităţi agricole socialiste aceste măsuri agrotehnice nu sînt cunoscute şi, ca atare, nici vorbă nu poate fi despre aplicarea lor. Organele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii au datoria să desfăşoare o intensă şi largă acţiune de popularizare şi introducere în practica agricolă a tuturor măsurilor agrotehnice de iarnă, menite să contribuie la obţinerea unor recolte îmbelşugate.

Inginerii şi tehnicienii agronomi au datoria să arate ţărănimii muncitoare cît mai simplu şi mai convingător, cu exemple concrete, cunoscute de ei, foloasele mari pe care le aduc lucrările de reţinere a zăpezii pe semănături, spargerea crustei de gheaţă, scurgerea apei care bălteşte, transportarea gunoiului de grajd la cîmp etc. Inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să explice ţăranilor muncitori felul cum trebuie executate aceste lucrări, insistînd mai mult asupra timpilor optimi cînd trebuie efectuată fiecare lucrare. Este în interesul fiecărui om al muncii de la sate să facă la vreme şi în bune condiţii lucrările agrotehnice de iarnă în vederea obţinerii unor recolte sporite, întrucît mai multe produse agricole înseamnă îmbunătăţirea traiului întregului popor muncitor, întărirea patriei noastre.

Ing. C. POPA

Sporul de producţie obţinut la unele culturi agricole prin reţinerea zăpezii pe ogoare

Repararea din timp a utilajului agricol — condiție de bază pentru succesul campaniei agricole de primăvară

In anul acesta, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat au sarcina ca prin extinderea mecanizării lucrărilor agricole, prin îmbunătățirea calității acestora și aplicarea tuturor regulilor agrotehnice să obțină de pe terenurile lucrate cu mijloace mecanizate recolte mari de cereale, furaje, legume etc. In acest scop, este necesar ca toate unitățile agricole de stat să aibă utilajul cu care sînt înzestrate bine reparat și întreținut, în perfectă stare de funcționare, pentru ca din primele zile bune de lucru ale primăverii să poată începe lucrările la timp.

In numeroase S.M.T.-uri și gospodării de stat, cum sînt S.M.T.-Roman, regiunea Iași, gospodăria de stat Giarmata, regiunea Timișoara, și altele, asigurîndu-se din timp piesele de schimb, materialele și sculele necesare, iar reparațiile fiind organizate după metoda pe ansamble, lucrările de pregătire a utilajului decurg într-un ritm satisfăcător, apropiindu-se de sfîrșit.

In multe unități agricole socialiste însă, lucrările de reparații se desfășoară neîngăduit de încet, fiind mult rămase în urmă. Deosebit de grav este faptul că în unele din aceste unități mai găsești numeroase tractoare, semănători etc. în aceeași situație în care au fost aduse din teren la sfîrșitul toamnei, adică pline de noroi și nedemontate. Mentalitatea greșită că pentru pregătirile de primăvară „mai e destul timp" trebuie să fie combătută cu tărie oriunde se manifestă.

Este necesar ca în S.M.T.-urile și gospodăriile de stat, unde se constată deficiențe în ce privește reparațiile, să se analizeze temeinic stadiul în care se găsesc aceste lucrări și să se ia de îndată măsurile necesare, pentru ca întreg parcul de tractoare și mașini să fie bine pregătit în vederea executării lucrărilor în campaniile agricole din acest an.

Aplicînd metoda de reparații pe ansamble

Imediat după terminarea lucrărilor agricole, colectivul de conducere al gospodăriei agricole de stat „Justin Georgescu", regiunea Galați, a organizat o consfătuire de producție în care s-au discutat și stabilit cu ajutorul mecanizatorilor, măsuri concrete și eficace în vederea revizuirii și reparării într-un termen scurt și în bune condiții tehnice a utilajului agricol.

— In acest an — a spus mecanicul șef al stațiunii — e necesar să organizăm și noi lucrările de reparații la tractoare și mașini agricole după metoda pe ansamble. In felul acesta vom scurta timpul de lucru, vom asigura buna calitate a reparațiilor, iar tractoriștii noștri care vor lua parte la reparații, vor putea cunoaște mai bine diferitele organe de mașină, cauzele pentru care se defectează în timpul lucrului și felul în care pot fi reparate.

— Cred ca n-o să putem lucra după metoda pe ansamble, i-a răspuns atunci mecanicul Mirescu Tudor. Atelierul nostru nu are prea multe camere pentru a repartiza oamenii pe atîtea posturi de specializare cîte se cer la organizarea lucrului după această metodă.

— Nu-i asta baiul, a rostit hotărît mecanicul Merchișan Stan. Putem lucra prea bine în aceeași încăpere la diferite ansamble, și la pompe de injecție, și la chiulase, și la ambreiaj. Totul e să știm să organizăm cît mai chibzuit lucrările, să folosim posibilitățile ce le avem, să muncim cu pricepere și hărnicie și nu se poate să nu dobîndim rezultate bune.

Cuvintele lui Merchișan Stan au fost aprobate cu căldură de toți ceilalți mecanizatori.

★

Tractoarele ce se aflau la diferite trupuri și secții ale gospodăriei au fost aduse la atelierul mecanic de la centru, unde s-au făcut toate amenajările necesare și s-au procurat, totodată, și piesele de schimb de care era nevoie.

Lucrările de reparații au fost organizate în cadrul a zece posturi pe ansamble. Avînd create condiții bune de lucru, mecanicii, șefii de brigadă și tractoriștii antrenați în întrecerea socialistă au lucrat cu însuflețire, reușind să depășească normele din prima zi atît la demontarea și spălarea pieselor, cît și la rectificarea bolțurilor, chiulaselor, la repararea radiatoarelor și șasiurilor etc. Insuși Mirescu Tudor, care la început era de părere că nu se poate lucra pe ansamble, lucrînd în cadrul postului nr. 4 - chiulase a devenit fruntaș.

Pînă la 6 ianuarie la gospodăria de stat „Justin Georgescu" se și reparaseră 50 la sută din numărul tractoarelor. Succese tot atît de frumoase s-au obținut și la pregătirea mașinilor agricole, semănătorile de pildă fiind reparate în procent de 60 la sută. In fruntea echipelor care lucrează la reparații se află cele conduse de Merchișan Stan, Mirescu Tudor și Bratu Stan, care obțin mari depășiri zilnice ale sarcinei de producție.

A. ION

Prin folosirea rezervelor interne

Cei doi strungari, Sotila Gheorghe și Vînă Stan, se priviră întrebător unul pe altul cîteva clipe, fiind nedumeriți de propunerea făcută de tovarășul lor, Margineanu Ion.

— 1200? întrebă încă o dată Sotila Gheorghe.

— Da, 1200 de șuruburi, răspunse hotărît Margineanu. Ascultați-mă ce vă spun: nu e mult. O să vă convingeți că nu e prea greu și o să reușim.

— Și recondiționarea celor 30 de bucșe dințate de plug? insistă Vînă Stan.

— Bineînțeles că le vom recondiționa și pe acestea, vorbi cel de al treilea. Dacă vom lucra cu tragere de inimă și cu pricepere, dacă vom descoperi și folosi rezervele interne, vom izbuti cu siguranță să reparăm la timp și bine toate tractoarele și mașinile agricole, să facem totodată economii mari de piese de schimb și alte materiale.

Discuția de mai sus a avut loc în atelierul de strungărie al stațiunii de mașini și tractoare Horia, raionul Hîrșova, regiunea Constanța, la 1 decembrie 1954. Din această zi, cei trei strungari, întrecîndu-se în muncă, au lucrat stăruitor și cu pricepere pentru a înfăptui cele ce și-au propus. La 23 decembrie, ei confecționaseră de-acum 1000 de șuruburi de cuplaj pentru motoarele IAR și pentru completarea capacelor. La 4 ianuarie angajamentul luat fusese îndeplinit. In acest timp, ei au executat însă și alte lucrări, între care și recondiționarea celor 30 de bucșe dințate de plug.

Exemplul strungarilor care au adus o contribuție însemnată la grăbirea reparațiilor și prin valorificarea unor rezerve interne a fost popularizat în stațiune, atît la stația de radioamplificare, la gazeta de perete, cît și în consfătuirile de producție săptămînale. Insușindu-și experiența acestor fruntași, numeroși mecanizatori au început să lucreze mai cu spor, străduindu-se și ei să găsească și să valorifice rezervele interne.

Astfel, la postul pe ansamble nr. 5, unde se repară pompele de injecție, tov. Popovici Petre a recondiționat elemenții, ventilele, resoartele și axurile cu came la 12 pompe I.A.R. și 4 pompe de tractor KD-35.

Datorită intensificării întrecerii socialiste și folosirii resurselor interne, pînă în prezent la S.M.T.-Horia au fost reparate 16 tractoare.

In același timp au fost recepționate și așezate în remiză, gata să ia drumul ogoarelor, și 18 polidiscuri și 14 pluguri.

I. ALEXANDRU

Nepăsare condamnabilă

In raionul Buzău, ca și în alte raioane ale țării, zăpada a îmbrăcat cu o uriașă năframă albă cîmpiile, drumurile, ogrăzile și casele. Un covor alb acoperă acum și ograda stațiunii de mașini și tractoare Poșta Cîlnău.

Dacă privești însă aici cu atenție spre remize sau dincolo, în spatele atelierelor, vezi că ninsoarea s-a așternut groasă de cîteva palme pe niște mogîldețe, unele mai mari, altele mai mici, împrăștiate ici și colo...

...E dimineață. Doi tractoriști, îmbrăcați în haine vătuite, cu căciuli negre, venind dinspre cantină, se opresc deodată în loc. Privesc cu luare aminte în jur.

Către poarta stațiunii trece cu pas grăbit mecanicul șef al stațiunii. Văzîndu-l, unul din cei doi tractoriști îi spuse cu glas dojenitor:

— Vedeți, tovarășe Cernat! Ziceați că n-o să ningă așa repede! Și acum, iată că ne-au rămas atîtea motoare de tractor în curte, sub zăpadă. De semănători și pluguri nici nu mai vorbim.

— Ei și ce, măi Vasile? îi răspunse supărat Cernat Alexandru, mecanicul șef al stațiunii. Crezi că se topesc dacă a căzut nițică zăpadă pe ele... Motoarele le-om aduce în atelier, unul cîte unul... Pe rînd... O să le reparăm noi, că n-a băgat nimeni zilele în sac. Iar plugurile și cultivatoarele pot să rămînă și unde se găsesc...

— Ar putea — răspunse unul dintre cei doi tractoriști — dacă ar fi cel puțin așezate pe lemne, ori pe niște pietre și dacă le-am fi uns să nu ruginească...

— Lasă, mă, făcu cu mîna șeful mecanic. Mai ruginește el și omul, darămite fierul. Și zicînd aceste cuvinte, își continuă drumul și ieși grăbit pe poartă.

Cei doi tractoriști se uitară mirați unul la altul. Nu mai știau ce să creadă. Le venea să spună multe despre nepăsarea mecanicului șef față de soarta tractoarelor și mașinilor agricole, despre lipsurile mari din stațiune și care nu le fac cinste. Dar n-aveau acum timp pentru așa ceva. Știind că în atelier îi așteaptă atîta lucru, ei porniră către hala de montaj. Cînd să intre, primul dintre cei doi tractoriști mai privi încă o dată spre poartă, pe unde dispăruse mecanicul șef, și grăi, gîndindu-se la ultimele cuvinte pe care le rostise acesta:

— Mai ruginește și omul, hai? Numai că noi n-avem nevoie de oameni „ruginiți", ci de oameni vrednici care să lucreze cu tragere de inimă la repararea tractoarelor și mașinilor agricole... O să ștergem noi „rugina" de pe cei care o lasă înadins să-i năpădească...

★

...Din parte-ne, sîntem curioși să știm dacă mecanizatorii de la S.M.T.-Poșta Cîlnău au izbutit să-l vindece pe mecanicul șef Cernat Alexandru, principalul vinovat de neadăpostirea utilajului și de rămînerea în urmă a reparațiilor, de nepăsarea de care a dat dovadă pînă acum.

Urmările slabei organizări a muncii

Cu toate că — potrivit dispozițiilor Direcției Generale S.M.T. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii — reparația utilajului agricol a început încă de la 15 decembrie 1954, pînă acum cîteva zile la S.M.T.-Bistrița, regiunea Cluj, nu fuseseră reparate decît 2 tractoare KD-35 și un rutier, 9 semănători și 16 pluguri.

Slabele rezultate obținute aici în muncile de reparații se datoresc atît lipsei pieselor de schimb, cît și dezinteresului pe care-l manifestă conducerea stațiunii față de buna organizare și desfășurare a lucrărilor.

In ce privește piesele de schimb, conducerea stațiunii a așteptat și încă așteaptă să primească numai piese noi de la depozitul de aprovizionare, fără a-i mobiliza și îndruma pe strungari și mecanici să folosească și unele rezerve interne, cum ar fi, de exemplu, recondiționarea unor piese ca: segmenți, pompe de injecție etc, ce se mai pot întrebuința.

Pe de altă parte, conducerea stațiunii nu a luat măsuri pentru ca mecanizatorii să poată organiza lucrările de reparații după ansamble și subansamble de piese. Ea a fost de părere ca tractoriștii și mecanicii să efectueze reparațiile tot după sistemul învechit al lucrului în „brigadă". Deși conducerea S.M.T.-Bistrița știe prea bine că prin acest sistem de lucru nu se asigură reparații de calitate, că lucrîndu-se în felul acesta reparațiile se desfășoară încet, iar tractoriștii n-au posibilitatea să-și ridice nivelul profesional, a respins propunerea unor mecanizatori care au cerut să se organizeze reparațiile după metoda pe ansamble.

Desfășurarea lucrărilor de reparații într-un ritm mai intens este frînată și de abaterile grave de la disciplina în muncă pe care le săvîrșesc unii mecanizatori. Astfel, tractoristul Petre Dumitru lipsește nemotivat de la lucru zile în șir, iar atunci cînd vine în stațiune nu face aproape nimic. In stațiune se petrec fapte și mai grave, dar nimeni nu ia nici o măsură împotriva celor vinovați. Așa, bunăoară, mecanicul agricol Croncă Ion, în loc să participe cu toate puterile și capacitatea sa la executarea reparațiilor, face în atelierul stațiunii, cu sculele și materialele unității, unele lucrări pentru diferite persoane particulare.

Lipsurile și abaterile din activitatea S.M.T.-Bistrița nu mai pot dăinui. Lupta pentru stîrpirea lor și pentru îmbunătățirea radicală a muncii în stațiune trebuie să fie dusă cu toată hotărîrea de către conducerea acestei stațiuni și comitetul de întreprindere respectiv. Organizîndu-și temeinic munca, aplicînd metode înaintate de lucru la reparații, folosind rezerve interne și respectînd disciplina socialistă în muncă, colectivul de la S.M.T.-Bistrița va izbuti să grăbească ritmul lucrărilor de reparații și să le termine la timp pentru a fi bine pregătit în vederea începerii campaniei agricole de primăvară.

Ne vorbesc fruntașii din agricultură

Cum am obținut 2.112 kg de floarea-soarelui la hectar

In una din serile trecute am luat parte la a patra lecție ce s-a ținut la cercul agrotehnic din comuna noastră. Eram la curs cam vreo 45—50 de țărani muncitori, cînd agronomul comunei, tovarășul Vasile Cireașă, a început să ne vorbească despre lucrările cele mai de seamă pentru pregătirea solului. El ne-a arătat pe înțeles cît de folositoare sînt lucrări ca: dezmirîștitul, arătura adîncă de toamnă, boronitul și altele care ajută pămîntului să înmagazineze cît mai multă apă, făcîndu-l astfel mai roditor.

Eu, ca și ceilalți săteni prezenți la curs, ascultam cu foarte multă atenție sfaturile agronomului și îmi notam în caiet ce era mai principal de ținut minte. Că de, oricît de bine ți s-ar părea că știi rostul pămîntului, mereu găsești ceva de învățat.

Multe am învățat eu în ultimii ani, de cînd urmez la cursurile agrotehnice de iarnă și de cînd duminica mai dau pe la căminul cultural unde ascult conferințe sau citesc cîte o broșură din bibliotecă. Și încă multe am de învățat.

Ceea ce vreau însă să arăt prin această scrisoare este că nu-i de ajuns să înveți ca să știi pe dinafara cum să faci cutare sau cutare lucrare agricolă, ci, după mine, principalul este să aplici în practică ce ai învățat. De cîțiva ani încoace, mă străduiesc să-mi muncesc pămîntul tot mai bine, după regulile noi pe care le învăț și, cu fiecare an, roadele pe care le dobîndesc sînt tot mai mari. Chiar și anul trecut, cu tot timpul neprielnic, am obținut recolte mari la hectar. Bunăoară, la cînepă am scos peste 3.500 kg la hectar, grîu am strîns aproape 1.000 kg la hectar, pe cînd cei mai mulți țărani muncitori din comuna noastră au scos abia între 500—600 kg. O recoltă frumoasă am avut și la porumb. Astfel, de pe un hectar am cules 3.200 kg de porumb boabe. Ceea ce i-a mirat însă pe mulți țărani muncitori din Cochirleanca și din satele de prin împrejurimi a fost recolta mare de floarea-soarelui dobîndită de mine anul trecut. Așa, de pildă, de pe 50 de ari am cules 1.056 kg de floarea-soarelui, ceea ce ar reveni la 2.112 kg la hectar. Cum mi-am lucrat eu pămîntul de am putut dobîndi o asemenea producție de floarea-soarelui?

In anul care a trecut, am însămînțat floarea-soarelui pe un teren pe care cu un an în urmă avusesem dughie. După ce am strîns nutrețul, am dezmiriștit. Către toamnă, am arat locul la o adîncime de 22—25 cm și am îngropat sub brazdă vreo 10—12 care de gunoi de grajd bine putrezit. A prins bine această arătură, deoarece în timpul iernii brazdele au oprit multă zăpadă pe ogor. In felul acesta pămîntul a strîns destulă umezeală. In primăvară, am făcut o arătură mai la suprafață, după care am dat de vreo 2—3 ori cu borona de fier. După boronit, pămîntul se fărîmițase atît de bine încît puteai însămînța și ceapă. A doua zi după boronit, am trecut la însămînțat. Semănatul l-am făcut cu semănătoarea trasă de animale în rînduri drepte la o adîncime de 6—7 cm. Distanța între rînduri am lăsat-o de 60—70 cm pentru a se putea face prășitul mecanic. Pe la începutul lui aprilie, cînd am însămînțat eu floarea-soarelui, nu era țipenie de om pe cîmp. Spun asta pentru că pe la noi sînt încă oameni care lasă să treacă timpul cel mai prielnic însămînțărilor și ies la semănat abia atunci cînd începe să cînte cucul sau cînd înflorește porumbarul.

Sămînța pe care am pus-o în pămînt a fost din soiul Jdanov și mi-am procurat-o de la baza de recepție Buzău prin schimb de alte boabe. I-i tare bun acest soi de floarea-soarelui. Are semințe mascate, bine crescute, cu miezul plin.

După 2—3 săptămîni de la însămînțare, floarea-soarelui a început să răsară. Indată după răsărire, am controlat starea semănăturilor. Plantele răsăriseră bine și fără goluri. Cînd plantelor le-au crescut frunze adevărate, am făcut prășitul și răritul. Pentru prășit am folosit prășitoarea mecanică cu care am lucrat printre rînduri. Intre plante, pe rînd, am prășit cu sapa. Răritul l-am făcut prima oară, cu prașila, iar a doua oară, smulgînd cu mîna plantele mai slab dezvoltate. In felul acesta au rămas pe rînd la o distanța de 25—40 cm una de alta numai plantele sănătoase care au crescut bine. De 3 ori am prășit floarea-soarelui cu prășitoarea mecanică și de 4 ori am dat cu sapa de mînă printre rînduri.

Bine zicea tovarășul agronom că „prașila face cît o ploaie bună". Toate acestea s-au adeverit cînd a venit vremea culesului. Locul meu însămînțat cu floarea-soarelui semăna cu o pădure, nu alta. Pe bețele groase, pălăriile crescuseră mari cît roata telegii. Trecătorii se opreau locului și se minunau de așa frumusețe de recoltă. Aproape cît bobul de fasole erau semințele din pălării. Nu mai spun cît de sănătoase erau.

Culesul l-am făcut cînd miezul semințelor a fost bine format, tăind cu secera tulpinile chiar de la capătul de jos. Am tăiat după aceea pălăriile de pe tulpini și le-am așezat în șire, iar cînd s-au uscat bine, le-am bătut. Nu după multă vreme am vînturat semințele.

Nicolae Ion Bratu, cumnatu-meu, care a avut însămînțat în brazdă cu locul meu 0,50 ha floarea-soarelui, n-a scos decît 300 kg de pe întreaga suprafață. Era tare ciudat pe mine. Ba într-o bună zi mi-a zis:

— Măi Ioane, tu trebuie să cunoști vreun secret, altfel nu scoteai o recoltă atît de bună.

— Vezi bine că cunosc, i-am răspuns eu. Secretele sînt alea de ți le spuneam și iarna în primăvară și peste vară, cînd te îndemnam să ieși la însămînțat și la prășit.

Deși îl știam tare supărăcios, atunci cînd am vorbit la cămin despre felul cum am lucrat de-am scos atîta floarea-soarelui, am arătat că nici Bratu, cumnatul meu, nu și-a lucrat bine pămîntul. El n-a făcut arătura adîncă de toamnă, n-a semănat la vreme și a prășit doar de două ori cu sapa. Multe zile după asta, cumnatul meu n-a mai vorbit cu mine. Acum însă vine mereu la mine și mă întreabă cînd facem germinația semințelor pentru primăvară și cîte alte lucruri legate de munca cîmpului.

Trebuie să arăt în această scrisoare că o grijă de seamă a mea a fost ca, îndată după recoltare, să predau cotele datorate statului. M-am numărat printre fruntașii satului în achitarea cotelor.

Curînd vom începe din nou bătălia pentru dobîndirea de recolte bogate. Pentru a întîmpina gata pregătit muncile de primăvară, eu mi-am pus la punct de pe acum toate uneltele agricole, am ales sămînța și ca în fiecare an, voi face proba de germinație a semințelor. In felul acesta voi culege recolte bogate pentru a-mi îndestula casa și a putea și valorifica prin cooperativă și pe piață, mari cantități de produse agricole.

ION R. HORHOCEA
țăran muncitor din comuna Cochirleanca, raionul Buzău

Cu puteri unite pentru același scop

Prin forfota călătorilor ce coborau grăbiți din tren, tov. Sîrbu, directorul stațiunii de mașini și tractoare Budești, raionul Oltenița, zări un grup de oameni îmbrăcați în haine și pantaloni vătuiți.

— Ei sînt, tovarășe inginer, se adresă directorul inginerului Dugăleșescu Dan, mecanicul șef al stațiunii.

Peste cîteva clipe, gazdele strîngeau cu bucurie mîinile oaspeților dragi mult așteptați.

— V-am așteptat și aseară, vorbi mecanicul șef. Grozav de bine le-a părut băieților noștri, cînd le-am spus că ne vin în ajutor 9 tovarăși din industrie.

— Știți, — adăugă și directorul — am cam rămas în urmă cu reparațiile. Ne tot frămîntam și nu știam cum am putea-o scoate la capăt...

Unul dintre oaspeți, maistrul mecanic Călin Ion, îmbrăcat cu o scurtă albă îmblănită, se apropie de director și-i răspunse:

— Apoi, cu puteri unite om înlătura noi greul.

Și arătă cu mîna spre cîmpia largă din fața gării: ...că, iată, ca mîine vine făurar. Și ogoarele ne așteaptă...

Cele patru echipe

In prima seară de la sosirea muncitorilor din industrie, lumina electrică a ars pînă tîrziu în biroul directorului stațiunii de mașini și tractoare Budești. Impreună cu mecanicul șef, inginerul Dugăleșescu, cu șeful atelierului și cu alți muncitori și tehnicieni din stațiune, cei nouă muncitori care sosiseră din industrie au cercetat cu multă atenție situația reparațiilor la tractoare și mașini agricole. Așa cum arătase tov. Boda Vasile, stațiunea rămăsese mult în urma cu lucrările. Cauzele erau multe: lipseau o serie de piese, scule și materiale. Disciplina era slabă. La semănători nici nu se începuseră reparațiile, iar la pluguri se făcuse prea puțin.

— Noi am văzut atelierele cu de-amănuntul, vorbi la sfîrșit maistrul Călin Ion. Sînt bine înzestrate. In hala de montaj există linie de vagonete pentru transportul pieselor grele; aveți strunguri bune, borstangă, banc pentru centricubat pompele de injecție. E adevărat că vă lipsesc o serie de materiale. Dar noi o să vă ajutăm cu unele din ele. O să vă sprijinim și să mobilizați oamenii, să nu mai lipsească nimeni de la lucru, și chiar de mîine să începem reparațiile și la semănători. Punem și noi umărul cu nădejde, că de aceea am venit în mijlocul dumneavoastră.

Directorul stațiunii, tov. Sîrbu, și ceilalți tovarăși din conducere au mulțumit cu căldură pentru cuvintele spuse de maistrul mecanic. Simțeau că sînt cuvinte pornite din inimă.

Indată după ședință, cei nouă muncitori au mai zăbovit ca la un sfert de ceas. Au hotărît să se împartă în patru echipe: mecanicii Dumitrescu Gheorghe, Cucută Nicolae, Manea Constantin și Martal Ion să lucreze la reparatul tractoarelor; ceilalți mecanici lăcătuși Dobre Z. Constantin, Chirtu Dobre, Bălănică Vasile și Negoi Ilie să facă parte din echipele care vor lucra la reparatul semănătorilor. Maistrul mecanic Călin Ion îi va ajuta pe șeful mecanic și pe șeful de atelier să organizeze temeinic lucrul și să-i îndrume pe mecanizatori la fiecare pas.

O zi cît două...

Cîteva zile în șir a nins. Marea ogradă a stațiunii este acum acoperită cu un cearșaf alb de zăpadă. Lingă remize, în apropiere de gardul de sîrmă ce dă spre cîmp, niște tractoriști se învîrt pe lîngă semănătorile ce trebuie reparate. Și-au vîrît mîinile în buzunare și, ca să se mai încălzească, sar cînd într-un picior, cînd în altul. Au sosit la fața locului și cei patru mecanici lăcătuși repartizați să întărească echipa de aici. Unul dintre ei, Chirtu Dobre, un băiat înalt, roșcovan la față, îi întreabă pe tractoriști:

— Nu lucrați, tovarăși?

Cei întrebați nu răspund. Se privesc stînjeniți unul pe altul. Noii veniți cercetează cu grijă fiecare semănătoare pentru a-și da seama de reparațiile ce trebuie făcute.

— Au dreptate tovarășii, spune hotărît către ceilalți mecanici lăcătuși tov. Chirtu Dobre. E frig. Nu se poate repara aci nimic. Cu atît mai puțin pot fi reparate discurile, cutiile de distribuție a semințelor, ori triunghiurile de tracțiune ce trebuie îndreptate... Știți ce zic? Hai să aducem aci două vagoane de cîmp. Tot stau colo degeaba...

Și arătă spre locul unde erau înșiruite vagoanele de cîmp, așa cum au fost aduse din teren. Apoi Chirtu adăugă:

— Instalăm bancuri de lucru, punem sobe și să vedeți...

Peste cîteva ceasuri din cele două case de cîmp răsunau lovituri de ciocan și hîrșîit de pile. Pe măsură ce piesele semănătorilor erau reparate, mecanicii lăcătuși, ajutați de tractoriști, treceau afară și le montau. Apoi iarăși continuau lucrul în atelierele improvizate. Astfel, în primele zile, trei semănători fură reparate complet. La 10 ianuarie alte două aveau reparațiile executate în procent de 80 la sută.

In acest timp, munca în atelierul mecanic se întețise. Maistrul Călin Ion plecase cu autocamionul stațiunii în orașul Oltenița și se înapoiase încărcat, „ca o albină", cum zicea directorul stațiunii. Adusese o serie de materiale ce lipseau din stațiune: 10 kg de electrozi din oțel special pentru sudură, 400 de kg de tablă de fier necesară la reparatul cabinelor și aripilor de tractoare, 30 de pile, 50 de becuri electrice, 4 truse de chei fixe și tubulare, 6 menghine mecanice... Ba pusese în camion și o macara-diferențial de 2 tone...

In atelier fusese întocmit un grafic al reparațiilor. Mecanicii Dumitrescu Gheorghe, Cucută Nicolae și alții veniți din industrie lucrau la reparatul chiulaselor: șlefuiau scaunul supapelor, înlocuiau anticamerile... Impreună cu ei lucrau și mecanicii din stațiune, Costea Stan și Duinea Ion. Cu toții își depășeau sarcinile zilnice cu cel puțin 20 la sută. Nici ceilalți doi mecanici, Manea C. și Martal I., nu rămîneau în urmă. Primul repara motoarele de la două tractoare demontate cu o zi înainte. Cel de al doilea repara radiatoarele. Pilda de hărnicie a muncitorilor veniți din industrie i-a însuflețit pe mulți mecanizatori din stațiune în lupta pentru depășirea normelor și executarea lucrărilor de calitate. Electricianul Dragostin Petre, lucrînd la reparatul magnetourilor și dinamurilor, obține mari depășiri zilnice de normă. Șefii de brigadă Catană Postolea și Sterian Eugen, ajutîndu-i pe mecanicii de atelier Lixandru Marin și Vișan Vasile, au devenit fruntași în muncile de reparații. In cîteva zile, numărul motoarelor reparate s-a ridicat, de la 6 cîte erau în momentul cînd muncitorii au venit în stațiune, la 12. Intre timp au fost reparate și 5 batoze ca și majoritatea plugurilor.

— Apoi acum facem într-o zi, cît în două, spunea cu bucurie șeful atelierului, Boda Vasile. Sprijin trainic ne dau tovarășii din industrie.

„Vechiturile" ce se înnoiesc...

— Ne plîngem că n-avem destule piese de schimb, că ne lipsesc cuzineții și segmenții. Dar dispozitivele celea pe care ziceați că le-ați făcut anul trecut, unde sînt?

Intrebarea maistrului Călin Ion îi făcu pe mecanicii din atelier să se privească întrebători... Așa-i! Unde sînt dispozitivele cu care au fost recondiționate atîtea piese în iarna trecută?

— Trebuie să fie pe la magazie, vorbi mecanicul Marcu Gheorghe.

Dar de dimineața, cînd să înceapă lucrul, magazia era închisă. Abia pe la ora 10 se ivi cam nedormit și sculierul Marcu Andrei. Fusese peste noapte la o nuntă și întîrziase.

Au fost puse în funcțiune vechile dispozitive. Cu ajutorul lor, din cuzineții vechi de la tractoare I.A.R. se fac cuzineți buni pentru tractoare KD-35. Se strunjesc în atelier și segmenți. Cu ajutorul altui dispozitiv construit de inginerul Dugăleșescu Dan, mecanicul șef al stațiunii, și mecanicul Tatcu Nicolae, se găuresc anticamere de tractor KD-35, economisindu-se 48 de minute la fiecare operație. Cu un dispozitiv pentru scos acele duzelor se fac mari economii de piese de schimb, deoarece înainte duzele cu ace înțepenite se rebutau...

Astfel „vechiturile" din stațiune sînt folosite, la îndemnul specialiștilor veniți din industrie, cu mari randamente.

In ziua cînd dispozitivele au fost luate de la magazie, maistrul Călin a stat de vorbă îndelung cu președintele comitetului de întreprindere, Topală Constantin. La prînz, a apărut la gazeta de perete o caricatură: Sculierul Marcu Andrei venind pe la ora 10, cu cocarda de nuntă în piept... Pe tabla de înștiințări au fost trecute și numele celor care au lipsit în ultimele zile de la lucru... Ca urmare, disciplina a început să se îmbunătățească.

— Cînd am început pregătirea utilajului, — spunea directorul stațiunii — ne-am luat angajamentul ca la 15 februarie să terminăm reparațiile. Vă spun drept că la un moment dat, ne era teamă că nu ne vom putea îndeplini angajamentul. Acum, cu venirea tovarășilor din industrie, s-au schimbat lucrurile. E sigur că cele scrise în angajament vor deveni fapt împlinit.

AL. RAICU

NE SCRIU CORESPONDENȚII

Gospodăria colectivă — izvor de belșug și bunăstare

Un mare număr de corespondenți voluntari ai ziarului nostru ne-au trimis în ultimul timp scrisori în care ne relatează diferite aspecte de la sărbătoarea împărțirii veniturilor în gospodăriile agricole colective și ne vorbesc despre creșterea nivelului de trai al colectiviștilor.

Publicăm mai jos scrisorile corespondenților I. Shirclog regiunea Craiova, P. Vasile, regiunea Baia Mare și Miklos Carol, regiunea Oradea.

Numai după un an

La sediul gospodăriei colective din Sîmbotinu-Craiova, se adunaseră, pe lîngă colectiviști, și numeroși țărani muncitori din comună și din împrejurimi. Veniseră să vadă cu ochii lor la ce rezultate au ajuns colectiviștii după un an de muncă în comun.

Cînd tovarășul Nicolae Pătrășcoiu, președintele colectivei, a început să citească darea de seamă, în sală s-a așternut o liniște deplină.

— Drumul străbătut de noi, colectiviștii din Sîmbotinu — a spus președintele — a fost greu la început. Dar, ajutați și îndrumați de partid, am învins rînd pe rînd greutățile. După numai un an de muncă în colectiv, ne putem mîndri că am cules recolte mai mari cu 600 kg la hectar la grîu și cu 300 kg la hectar la porumb decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. In acest an, a sporit averea obștească, iar cei mai harnici dintre noi au dus acasă mai multe roade decît ar fi visat vreodată. Am construit un grajd încăpător pentru vitele mari, o magazie de cereale, iar saivanul, unde vor fi adăpostite cele peste 100 de oi ale gospodăriei, este aproape gata.

La discuții, mulți colectiviști au luat cuvîntul, angajîndu-se ca pe viitor să muncească și mai bine pentru continua dezvoltare a gospodăriei lor colective, pentru propria lor bunăstare.

— După cum s-a citit aci — a arătat colectivistul Danciu Vasile — deși gospodăria noastră este tînără, eu duc acum acasă pentru cele 294 zile-muncă lucrate cu familia mea, în afară de bani, 1.236 kg de grîu, 2.156 kg de porumb, 209 kg cartofi, 83 kg de ceapă, 34 kg de fasole și alte produse. Sînt hotărît ca în viitor să muncesc și mai bine pentru ca în anul 1955 să primesc încă o dată pe atît.

Aceeași hotărîre și-a exprimat-o și colectivistul Ilie Vișoiu, care a primit 1.140 kg de grîu, 1.807 kg porumb și multe alte produse, precum și bani și furaje pentru vitele din gospodăria personală, cît și ceilalți colectiviști.

Și-au construit case noi

Bunăstarea colectiviștilor din comuna Mădăraș, raionul Salonta, crește zi de zi. Valorificîndu-și prin cooperativă sau pe piața orașului Salonta plusul de cereale și alte produse agricole, ei au dobîndit mari cîștiguri. In ultimul timp, 24 dintre colectiviști și-au construit case noi. Alte 20 de familii și-au cumpărat mobilă și multe alte lucruri de care aveau nevoie în gospodăria lor personală. Și dintre membrii gospodăriei colective din Păulești, raionul Satu Mare, 18 și-au făcut case noi, iar alți 10 și-au cumpărat mobilă și aparate de radio.

De asemenea, numeroși colectiviști, care pînă la intrarea în gospodăria colectivă n-au avut niciodată vite în ogradă, și-au cumpărat acum cîte o vacă, oi, stupi.

Toate acestea sînt semne ale vieții îmbelșugate pe care n-au avut-o nicicînd în trecut țăranii muncitori din patria noastră.

Din țara constructorilor comunismului

Ziua-muncă în colhoz

Un rol deosebit de important în dezvoltarea agriculturii socialiste îl are folosirea justă a principiului retribuirii după cantitatea și calitatea muncii prestate. Aplicarea acestui principiu dă posibilitate să se îmbine just interesele obștești ale colhozurilor cu interesele personale ale colhoznicilor, să se mărească cointeresarea lor materială, să crească neîncetat productivitatea muncii.

Veniturile în natură și în bani ale colhozului se repartizează în conformitate cu Statutul artelului agricol: se achită întîi obligațiile față de stat, se repartizează cantitatea necesară de produse pentru vînzarea către stat și pe piața colhoznică, se creează, în proporțiile prevăzute de statut, fonduri obștești, iar restul de produse și bani se împarte între colhoznici după zilele-muncă prestate.

Ziua-muncă este măsura muncii pe care colhoznicii o efectuează în gospodăria obștească a colhozului. Această măsură stabilește partea fiecărui colhoznic la veniturile colhozului. După numărul zilelor-muncă efectuate, colhozul repartizează colhoznicilor acea parte din venituri destinată consumului personal. Plata în produse și bani pentru ziua-muncă nu este aceeași; ea diferă în diverse colhozuri, proporțiile ei oscilînd în funcție de gradul de dezvoltare a gospodăriei obștești, a unui sau altui artel agricol. Cu cît este mai ridicat nivelul de dezvoltare a gospodăriei obștești a colhozului, cu atît valoarea zilei-muncă este mai mare. Ziua-muncă permite să se stabilească just cheltuielile individuale de muncă la unitatea de producție dată, oferă posibilitatea de a calcula diferența dintre munca calificată și necalificată, dintre munca grea și cea ușoară.

Partidul și guvernul au acordat o deosebită atenție, în toate etapele orînduirii colhoznice, creșterii rolului zilei-muncă în producția colhoznică. Repartizarea justă a veniturilor în natură și în bani în colhozuri, organizată pe baze științifice, are o influență hotărîtoare asupra dezvoltării gospodăriei obștești a colhozurilor, precum și asupra creșterii producției la hectar la culturile agricole și sporirii productivității creșterii animalelor, asupra gradului de participare a colhoznicilor la munca obștească, asupra întăririi disciplinei și creșterii productivității muncii. Acum, cînd ne stă în față sarcina de a crea un belșug de produse agricole în țară, ziua-muncă capătă un rol din ce în ce mai însemnat, deoarece constituie un mijloc de creștere a productivității muncii în colhozuri.

In această privință o importanță deosebită o are planificarea justă a cheltuielilor de muncă în diversele ramuri ale producției colhoznice și justa stabilire a unui minim obligatoriu de zile-muncă. Numărul minim obligatoriu de zile-muncă trebuie să fie în fiecare colhoz calculat astfel, încît colhozul să aibă posibilitatea de a folosi pe deplin și multilateral resursele de muncă și mijloacele materiale în funcție de condițiile locale pentru a se asigura îndeplinirea planului de producție.

Succesele dobîndite în activitatea colhozurilor depind în mare măsură de felul cum s-a știut să se introducă perseverent în producție normarea științifică, de felul cum se desfășoară lupta împotriva scăderii normelor de producție și măririi tarifelor de muncă în comparație cu nivelul productivității muncii obținut în colhozul respectiv. Scăderea normelor de lucru duce la risipirea zilelor-muncă, la tărăgănarea îndeplinirii muncilor agricole, la subaprecierea zilei-muncă.

Cu ajutorul zilei-muncă se creează posibilitatea instituirii unui control obștesc asupra muncii depuse de fiecare colhoznic în producția obștească.

In scopul întăririi cointeresării materiale a colhoznicilor în dezvoltarea cît mai rapidă a producției agricole, partidul și guvernul recomandă colhozurilor să aplice pe scară largă sistemul retribuirii suplimentare pentru depășirea planurilor de producție la hectar la culturile agricole și a productivității creșterii animalelor. Datorită introducerii sistemului retribuirii suplimentare, ziua-muncă a început să oglindească mai deplin calitatea muncii cheltuite și rezultatele ei finale.

Impărțirea veniturilor între colhoznici după zilele-muncă cu aplicarea sistemului de retribuire suplimentară a muncii a permis multor colhozuri să obțină mari succese în dezvoltarea gospodăriei obștești și ridicarea pe această bază a bunăstării materiale a colhoznicilor. Să luăm, de pildă, colhozul „Budionîi" din raionul Berezov, regiunea Odessa. La fermele de vite ale acestui colhoz lucrează 109 oameni, dintre care un număr de 75 au depășit anul trecut planul de productivitate la animalele pe care le îngrijesc și au primit plată suplimentară. Astfel, fiecare colhoznic care lucrează la ferma de vite cornute mari a primit în cadrul retribuirii suplimentare în medie cîte 750 de litri de lapte.

O condiție principală pentru a asigura ridicarea valorii zilei-muncă în toate colhozurile o constituie munca plină de abnegație a colhoznicilor, organizarea temeinică a muncii și conducerea pricepută a producției obștești.

Organizînd just munca și întărind disciplina, multe colhozuri obțin din an în an indici înalți în folosirea resurselor de muncă. In colhozul „Komsomoleț" din raionul Pavlov, ținutul Krasnodar, numărul mediu al zilelor-muncă prestate de fiecare colhoznic era în 1953 de 476 de zile-muncă; în colhozul „Comuna din Paris" din raionul Bejețk, regiunea Kalinin, 430 de zile-muncă; în colhozul „Kirov" din raionul Vojgalsk, regiunea Kirov, 524 de zile-muncă.

Valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine, după cum se știe, întărește mult gospodăria obștească a colhozurilor. In colhozurile care au valorificat anul acesta noi pămînturi, a crescut vertiginos valoarea zilei-muncă. Colhozul „Kirov" din raionul Pavlodarsk, regiunea Pavlodarsk, R.S.S. Cazahă, a obținut în acest an un venit de aproape 8.000.000 de ruble. De pe cele 1300 ha de pămînturi valorificate de curînd, s-a strîns o recoltă de 20 de chintale de cereale la hectar. Colhozul a livrat statului peste 50.000 de chintale de cereale, dintre care peste 40.000 de chintale s-au vîndut în cadrul achizițiilor de stat. De pe urma livrării și vînzării de cereale către stat, colhozul a obținut aproape 5.000.000 de ruble. In 1954, pentru o zi-muncă în acest colhoz, s-a dat cîte 15 ruble în bani și cîte 4 kg de grîne.

Toate acestea sînt o mărturie a faptului că veniturile personale ale colhoznicilor și bunăstarea lor depind nemijlocit de munca lor harnică, de nivelul dezvoltării gospodăriei obștești.

Sarcina trasată de partid și guvern pentru transformarea tuturor colhozurilor în gospodării cu multe ramuri de producție-marfă, care să dea patriei noastre an de an tot mai multe produse agricole vegetale și animale, poate fi cu succes rezolvată numai în cazul cînd toți colhoznicii vor lupta neobosit pentru obținerea de indici înalți de producție, pentru întărirea organizatorico-economică a colhozurilor, pentru ridicarea bunăstării colhoznicilor.

V. VOROPAEV
(din ziarul „Selskoe Hozeaistvo")
(Text prescurtat)

O consfătuire a conducerii colhozului „Obnovlenie" din R.S.S.A. Mordvină.

Popoarele spun „Nu" reînarmării Germaniei occidentale

Crește lupta poporului francez împotriva acordurilor de la Paris

PARIS (Agerpres). — „Să-i determinăm pe senatori să respingă acordurile de la Paris" — aceasta este lozinca sub care se desfășoară cu o amploare mereu crescîndă mișcarea poporului francez împotriva aplicării acordurilor de la Paris, pentru respingerea lor de către Consiliul Republicii (senatul), care urmează să se pronunțe în luna februarie.

Nenumărate scrisori sosesc zilnic pe adresa senatorilor din Consiliul Republicii, trimise din întreaga Franță, prin care li se cere să voteze împotriva acordurilor care pun bazele înarmării revanșarzilor naziști.

*

PARIS (Agerpres). — TASS.

Consiliul național al păcii a dat publicității o declarație în care se spune că în ultimele 20 de zile încă 1.000.000 de francezi au semnat petiții de protest împotriva reînvierii militarismului german. Astfel, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale s-au pronunțat pînă în prezent peste 4.500.000 persoane.

Săptămîna luptei împotriva acordurilor de la Paris — în Germania occidentală

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite: Ca răspuns la graba înfrigurată a militariștilor și revanșarzilor de la Bonn de a ratifica acordurile de la Paris, patrioții din Germania occidentală intensifică lupta împotriva reînvierii militarismului german. La 10 ianuarie a început în Germania occidentală Săptămîna luptei împotriva acordurilor de la Paris, în cadrul căreia va fi desfășurată în rîndurile populației o intensă muncă de lămurire cu privire la primejdia ce o reprezintă pentru poporul german acordurile de la Paris.

In lupta împotriva înarmării se încadrează pături tot mai largi ale populației din Germania occidentală.

Miting internațional de protest la Bruxelles

BRUXELLES (Agerpres). — TASS.

Mitingul internațional de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale, organizat la 10 ianuarie la Bruxelles din inițiativa „Comitetului pentru rezolvarea pașnică a problemei germane", s-a bucurat de un uriaș succes. Marea sală „Madeleine" era arhiplină. La miting au participat oameni de cele mai diferite convingeri politice, profesiuni și vîrste.

In cadrul mitingului au luat cuvîntul prof. Cardona, de la Universitatea din Roma, membru al Comitetului Central al partidului socialist italian; laburistul Ben Parkin, membru al parlamentului englez; Jacques Leman, fost membru al Comitetului executiv al partidului radical-socialiștilor din Franța; Andre Blumel, avocat în baroul din Paris.

Vorbitorii au criticat vehement politica actualelor guverne ale țărilor lor care, împotriva voinței popoarelor lor, se străduiesc să ratifice acordurile de la Londra și Paris și să înarmeze Germania occidentală, reînviind Wehrmachtul revanșard.

Convocarea unui congres al unității și independenței Austriei

VIENA (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Der Abend", la Viena a avut loc o ședință a prezidiului „Opoziției populare austriace".

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței, profesorul Dobretsberger, președintele „Opoziției populare austriace", a subliniat că ratificarea acordurilor de la Paris implică o uriașă primejdie pentru Austria.

Prezidiul „Opoziției populare austriace" a hotărît să convoace la 13 martie 1955 la Viena un Congres al unității și independenței Austriei.

In legătură cu vizitele președintelui Tito în Asia

BELGRAD 12 (Agerpres). — TANJUG transmite: Se știe că guvernele Indoneziei și Tailandei și-au exprimat recent dorința ca președintele R.F.P. Iugoslavia, I. B. Tito, să viziteze aceste țări.

Dat fiind însă că vizita președintelui republicii în India și Birmania a fost proiectată cu mult înainte și că toate zilele pînă la întoarcere sînt completate exact cu un program precis, președintele republicii nu a putut primi aceste invitații cu toată dorința sa de a cunoaște cît mai complet condițiile politice ale țărilor asiatice. Din același motiv, președintele republicii nu a putut răspunde invitației guvernului egiptean de a petrece cîtva timp la Cairo. Președintele R.F.P. Iugoslavia va putea probabil întîlni pe primul ministru egiptean, Naser, cu prilejul înapoierii sale în Iugoslavia prin Suez.

Ollenhauer despre politica occidentală urmărind menținerea scindării Germaniei

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Luînd cuvîntul la 11 ianuarie la Bonn, în cadrul conferinței secretarilor organizațiilor locale ale partidului social-democrat, președintele P.S.D.G., Ollenhauer, a declarat: „Primejdia ca scindarea Germaniei să mai dureze mult timp n-a fost încă niciodată atît de mare ca în momentul de față".

Vorbind despre poziția puterilor occidentale și cea a guvernului de la Bonn, el a spus că ar fi o greșeală să se acorde o mare importanță declarațiilor solemne ale puterilor occidentale despre năzuința lor spre unificarea Germaniei. In legătură cu aceasta, Ollenhauer a amintit, printre altele, mărturisirea ziarului englez „Times" că la baza politicii puterilor occidentale stă permanentizarea scindării Germaniei.

Ollenhauer a subliniat că în virtutea considerentelor naționale, unificarea Germaniei continuă să rămînă problema principală a politicii germane. Această problemă trebuie însă rezolvată și în interesul securității și menținerii păcii în lumea întreagă. Intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, a menționat Ollenhauer, nu constituie încă nici pe departe o chestiune rezolvată. Ultimul cuvînt n-a fost încă pronunțat.

Deschiderea sesiunii Adunării Naționale franceze

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 ianuarie s-a deschis prima ședință a sesiunii Adunării Naționale. Ședința a fost prezidată de Marcel Cachin, cel mai bătrîn deputat și fruntaș al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a figurat alegerea președintelui Adunării Naționale pe anul 1955. Totodată a început sesiunea celei de a doua Camere a parlamentului francez — Consiliul Republicii, și a Adunării Uniunii franceze, organ parlamentar consultativ. Pe ordinea de zi a acestor Camere a figurat de asemenea chestiunea alegerii președinților.

Pentru funcția de președinte al Adunării Naționale au candidat Marcel Cachin (comunist), Le Troquer (socialist), Gaston Palewski (republican social), Bruyneel (membru al Partidului agrarian independent), Delbos (radical) și alții.

Conform procedurii parlamentare, votul se poate desfășura în cadrul a trei scrutine. Pentru a fi ales în primul sau cel de al doilea tur de scrutin, candidatul trebuie să întrunească majoritatea absolută a voturilor deputaților Adunării Naționale. In caz contrar, se procedează la un al treilea tur de scrutin, în care este suficientă o majoritate relativă.

Inainte de a se trece la vot, președintele ședinței, Marcel Cachin, a declarat sesiunea parlamentară a anului 1955 deschisă.

După cuvîntarea lui Cachin s-a trecut la vot.

În primul tur de scrutin, repartizarea voturilor a fost următoarea:

La Troquer (socialist) — 153 de voturi; Schneiter (partidul M.R.P.) — 103; Bruyneel (partidul țărănesc independent) — 101 voturi; Cachin (partidul comunist) — 87; Palewski (republican social) — 70 voturi.

Întrucît nici unul din candidați nu a întrunit majoritatea absolută de voturi, s-a procedat la un al doilea tur de scrutin.

La cel de al doilea scrutin, Schneiter (M.R.P.) a obținut 226 de voturi, Le Troquer (socialist) — 192 voturi și Cachin (comunist) — 88 voturi.

Întrucît nici unul dintre candidați nu a obținut o majoritate absolută, în seara zilei de 11 ianuarie orele 21 (ora Greenwich) a început cel de al treilea scrutin, în cadrul căruia după cum se știe, pentru a fi ales, candidatul trebuie să întrunească doar o majoritate relativă.

La cel de al treilea tur de scrutin Schneiter (M.R.P.) a întrunit 232 voturi. El a fost ales președinte al Adunării Naționale franceze.

*

PARIS 12 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Gaston Monnerville (radical) a fost reales președinte al Consiliului Republicii cu 220 voturi din 278 voturi date.

Notă externă

O vizită simandicoasă

Mari au fost sacrificiile pe care poporul englez le-a făcut în lupta pentru zdrobirea mașinii de război hitleriste și grele au fost pagubele și suferințele pe care i le-au pricinuit criminalele atacuri aeriene ale aviației fasciste.

In zilele grele ale războiului, poporul englez a învățat să-i urască pe adevărații săi dușmani. De aceea, este mai mult decît de la sine înțeles că, după terminarea celui de al doilea război mondial, poporul englez a fost convins că pragul patriei sale nu va mai fi călcat niciodată de cei ce l-au slujit pe Hitler și banda sa. Dar așa gîndea la terminarea războiului și gîndește și astăzi numai poporul englez. Guvernanții săi, în frunte cu bătrînul ațîțător la război Churchill, nu țin însă seama de părerea poporului. Că este așa, ne-a dovedit-o tot ce-au întreprins acești guvernanți după ce tunurile Wehrmachtului au fost reduse la tăcere, după ce drapelul sovietic a fluturat victorios pe clădirea Reichstagului și după ce pe deasupra insulelor britanice au încetat să mai zboare bombele V1 și V2.

Azi guvernanții Angliei nu mai ascund că de fapt ei n-au urmărit să distrugă mașina de război hitleristă. Churchill a spus-o direct în declarația pe care a făcut-o în legătură cu ordinul pe care l-a dat, încă în timpul războiului, lui Montgomery, ca să păstreze armele capturate de la fasciștii germani. Și nu numai că nu mai ascund acest fapt, dar fac totul pentru ca mașina de război hitleristă să fie refăcută. Guvernanților englezi le-a fost de altfel rezervat rolul principal în exercitarea presiunilor asupra Parlamentului francez, pentru a-l determina să ratifice acordurile de la Paris.

Așa se explică de ce azi englezul de rînd, a cărei casă a fost rasă de la pămînt de bombele Stukasurilor și ai cărui frați sau rude au căzut în luptele de la Dunquerque sau din Ardeni, este nevoit să afle din comunicatul oficial (citiți bine, oficial) al Ministerului Marinei din Anglia, că ceea ce el a fost convins că n-o să se mai întîmple niciodată, se întîmplă totuși.

Comunicatul anunță o vizită simandicoasă: „Șase ofițeri germani, care fac parte din departamentul lui Blank și care răspund de planificarea viitoarei contribuții a Germaniei occidentale la apărare (citește refacerea Wehrmachtului), vor vizita Ministerul Marinei din Anglia și navele Maiestății Sale din regiunea Portsmouth. Printre acești ofițeri se află și fostul general hitlerist Heusinger. Scopul vizitei nu este ascuns: pregătirea viitoarei colaborări între flota maritimă militară engleză și flota maritimă militară vest-germană, care urmează să fie creată după intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris.

Așadar, pe punțile navelor militare britanice, ai căror marinari și ofițeri s-au luptat cu eroism pentru zdrobirea flotei militare fasciste, vor călca azi piratii fasciști de ieri. Și vor călca aceste punți oficial în calitate de parteneri și colaboratori în viitoarea coaliție agresivă vest-europeană.

Urmașii amiralului Nelson vor trebui să dea onorul celor pe care i-au bătut ieri, celor care s-au făcut vinovați de comiterea celor mai monstruoase crime împotriva popoarelor Europei.

E înjositor și umilitor pentru matrozul englez, care moștenește o veche și eroică tradiție, să stea smirnă în fața celor care au comandat hoardele sălbatice hitleriste și navele piraților lui Dönitz. Dar dacă guvernul i-a ordonat, el va executa. Va executa însă gîndindu-se cu scîrbă la cei care i-au dat astfel de ordin.

Aceeași scîrbă care-i va amărî gura și inima matrozului de pe vasele Majestății Sale o va simți și englezul de rînd care n-a uitat de bombardamentele criminale ale aviației hitleriste asupra Londrei și Coventry-ului.

A. N.

Pe cine se bizuie cei care plănuiesc refacerea Wehrmachtului hitlerist

Unul din argumentele cu care cercurile conducătoare din Apus încearcă să înșele masele populare pentru a le determina să accepte ideea refacerii armatei agresive vest-germane este și acela că noua armată vest-germană va fi cu totul deosebită de cea din trecut, că va fi o armată democrată. Cît preț se poate pune pe un astfel de argument reiese limpede dacă ne gîndim pe cine plănuiesc inițiatorii refacerii militarismului agresiv german să-i pună în fruntea viitorului Wehrmacht.

Documentele publicate în ultimul timp au scos la iveală faptul că încă în perioada cînd mașina de război fascistă se afla în pragul prăbușirii, cercurile reacționare americane și engleze au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a salva pe conducătorii fostei armate hitleriste. Aceasta în scopul de a-i folosi la realizarea acțiunilor lor antisovietice la care nu renunțaseră nici o clipă.

Este cunoscut faptul că, deși guvernele S.U.A., Angliei și Franței au semnat acordurile de la Potsdam care prevedeau demilitarizarea Germaniei, autoritățile apusene de ocupație n-au aplicat niciodată aceste prevederi. Dimpotrivă, foștii demnitari hitleriști au fost ocrotiți; acelora care n-au primit din nou funcții în aparatul de stat li s-au fixat pensii. O grijă deosebită au arătat autoritățile apusene pentru foștii comandanți ai armatei hitleriste.

In localitățile Neustadt și Spandau au fost rechiziționate vile speciale: generalii și coloneii hitleriști au fost cazați aci; li s-au fixat solde mari și li s-au pus la dispoziție ordonanțe; în zilele de sărbători aveau „permisia" să-și viziteze rudele; aveau dreptul să se întrunească și să țină conferințe. Și pentru ca să le facă viața și mai plăcută și să-i ajute să nu-și uite deprinderile, autoritățile apusene le-a aprobat constituirea unei asociații a foștilor militari de carieră, care a lansat un apel pentru strîngerea de fonduri în vederea sprijinirii materiale a foștilor generali hitleriști.

Dar asta a fost în 1945-1946 cînd, de teama maselor populare în amintirea cărora fărădelegile militariștilor germani erau încă prea proaspete, guvernele apusene nu îndrăzneau să dea pe față adevăratele lor planuri. N-au trecut însă decît cîțiva ani și foștii conducători ai armatei hitleriste au fost scoși la suprafață și puși la „treabă". Urmărind să provoace un război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor democratice din răsăritul Europei, era firesc ca imperialiștii americani să se bizuie pe elementele cele mai reacționare. Incă în 1951, jurnalul englez „New Statesman and Nation" era nevoit să recunoască că „aliații occidentali introduc din nou în Germania tezele lui Goebbels și Hitler. Criminalii de război sînt transformați în eroi".

Iată cîteva din personalitățile militare hitleriste care prin grija imperialiștilor americani se ocupă astăzi de reconstituirea armatei vest-germane.

Mareșalul Albert Kesselring, fost comandant al aviației, autorul principal al bombardamentelor sălbatice împotriva Varșoviei și a distrugerii a numeroase orașe și sate din U.R.S.S., Polonia, Franța și Norvegia. In calitate de comandant al trupelor de pe frontul italian, el a ordonat masacrarea partizanilor italieni. Un tribunal englez i-a schimbat sentința de condamnare la moarte în pedeapsa cu închisoare pe viață. In 1948 a fost eliberat „pe cuvînt de onoare" și i s-a fixat domiciliul forțat într-o vilă splendidă din pitoreasca localitate Rottach din Bavaria, fiind însărcinat de către autoritățile de ocupație să scrie o „istorie a campaniilor sale". De altfel, ziarele burgheze vest-germane fac mare reclamă unei cărți cu titlul „Soldat pînă în ultima zi" în care acest criminal de război își înșiră isprăvile. In octombrie 1952, pedeapsa i-a fost definitiv anulată și Albert Kesselring a început să colinde orașele Germaniei occidentale ținînd discursuri ațîțătoare la război.

Un alt personaj important din grupul foștilor comandanți ai armatelor hitleriste este generalul Ludwig Crüwell. Despre el se vorbește că ar urma să ocupe funcția de comandant-șef al viitoarei armate vest-germane. Crüwell este unul din fondatorii organizației militariste fasciste „Reichswehr-ul negru"; a comandat trupele care au invadat Iugoslavia în 1942 și a fost comandantul trupelor de tancuri din „Africakorps" (armata lui Rommel).

Printre generalii hitleriști care desfășoară astăzi o activitate războinică nestingherită, în Germania occidentală se găsește și Hasso von Manteuffel, fost comandant al diviziei S. S. „Marea Germanie". De altfel acesta este și deputat în Bundestag. In anul 1953, Manteuffel a întocmit planurile organizării viitorului Wehrmacht, pe care le-a publicat în revista „Wehrkinde" (Știința militară) revista „Societății științifice militare" înființată în 1952 de un grup de foști generali și ofițeri hitleriști. Și pentru că am pomenit de această societate, să ne oprim puțin asupra ei.

Din numeroasa galerie a criminalilor de război care urmează să formeze cadrele de nădejde ale viitorului Wehrmacht face parte și generalul Alfred Heusinger, fost membru al statului major german. Acesta a luat parte activă la întocmirea planurilor de invazie a Uniunii Sovietice, Franței, Poloniei, Danemarcei și țărilor balcanice. El a fost numit de Hitler șef al secției operative a trupelor terestre, slujindu-l pe Hitler pînă la terminarea războiului.

Generalul Wilhelm Speidel, condamnat la 20 de ani închisoare și eliberat în 1951, este și el candidat la unul din posturile însemnate de conducere a viitoarei armate vest-germane. El este unul din adepții teoriei „pămîntului pîrjolit", adică a distrugerii totale, a teroarei pe care a aplicat-o în regiunile cotropite de trupele comandate de el în timpul lui Hitler. Alături de acesta îi mai găsești și pe: „Contele" Gerhard von Schwerrin, unul din cei mai sîngeroși călăi ai popoarelor Europei, a cărui divizie denumită „cîinii sălbatici" a făptuit cele mai neomenoase mîrșăvii în Ucraina; generalul Wend von Wieterscheim, care a comandat divizia S.S., așa numită „a fantomelor", renumită prin crimele și tîlhăriile înfăptuite pe teritoriul sovietic; generalul Bernhard Ramke, fost comandant al parașutiștilor; mareșalul List, condamnat la muncă silnică pe viață, și alți criminali de război pe care autoritățile apusene i-au scăpat de streang.

Incă în 1952, Theodor Blank, care e de fapt ministrul de război al Germaniei occidentale, spunea clar că „baza viitoarei armate a Germaniei occidentale o vor forma soldații și ofițerii Wehrmachtului". Dîndu-și seama de rolul din ce în ce mai mare pe care sînt chemați să-l joace în statul de la Bonn, militariștii germani ridică tot mai mult capul. Declarația comună a guvernelor care au participat la conferința de la Moscova a dezvăluit faptul că în Germania occidentală funcționează peste 700 de organizații militariste ale foștilor soldați și ofițeri din armata hitleristă, numărînd mai mult de 2 milioane de membri.

Toate acestea fiind bine cunoscute, flecăreala despre misiunea democratică și pașnică a viitoarei armate vest-germane nu poate înșela pe nimeni.

Masele populare din toate țările, inclusiv masele populare ale poporului german, se împotrivesc cu hotărîre planurilor de a se reînarma mîna criminalilor care s-a abătut de atîtea ori asupra Europei și sînt hotărîte să ducă pînă la capăt lupta lor pentru a dezarma definitiv această mînă.

In întîmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților

COPENHAGA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 ianuarie a avut loc la Copenhaga o conferință a reprezentanților organizațiilor de tineret din Danemarca, consacrată pregătirilor în vederea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc în vara acestui an la Varșovia. Participanții la conferință au hotărît să asigure o largă participare a tineretului danez la Festival. Președintele Comitetului de pregătire, Bent Kojeluh, a subliniat în cuvîntarea sa uriașa însemnătate a Festivalului pentru apropierea tineretului din diferite părți ale lumii. Secretarul Uniunii țăranilor cu pămînt puțin din Iutlanda, Thomas Kristensen, adresîndu-se tineretului, a spus: „Aș vrea ca la Festival să plece un număr cît mai mare de tineri. Aceasta vă va însufleți în lupta pentru pace și prietenie între popoarele lumii".

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 15, 16, 17 ianuarie 1955

Vremea se răcește treptat, mai accentuat în Ardeal. Cer schimbător, mai mult noros, cu lapoviță și ninsoare. Vîntul în intensificare din sectorul nordic. Temperatura în scădere, mai ales la sfîrșitul intervalului: noaptea va coborî pînă la minus 15 grade în nordul țării, iar ziua va urca între minus 3 grade și plus 3 grade. In munți la început ninsoare abundentă. Pe litoral ploaie. Stratul de zăpadă care acoperă solul în nordul țării și în munți va crește, iar în restul țării solul rămîne descoperit și foarte umed.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.